

W A L P O

OIKEALLE

Oikeistopopulismi Euroopassa
Onko oikeisto uusi vasemmisto?

Turun yliopiston kirjakauppa

<http://kirjakauppa.utu.fi>

Rookatan kirjakauppa Kerttulinkarun kello alla!
(Kalevi Wiik)

**HALUATKO ANSAITA RAHAA
OPISKELUJESI OHELLA?**

LIITY LEGIOONAAN!

Kysy lisätietoja.

TOIMISTO, TALOUS, PALVELU, IT, VARASTO, TEOLLISUUS. > WWW.LEGIOONA.COM

LEGIOONA

OPISKUVAAN SATUNNAISEEN TARPEESEEN.

LEGIOONA OY, Rehtorinpellonkatu 4 B, 20500 Turku,
Puh. (02) 2333 378 Fax (02) 2337 303

Politiikan tutkimuksen klubin
sitoutumaton äänenkannattaja
WALPO

Päätoimittaja

Miika Sjöman
(mmhsjo@utu.fi)

Toimittajat

Olli Hakala
Matias Kallio
Lauri Lahoniitty
Elias Laitinen
Jussi Lammassaari
Mikko Lappalainen
Eeva Lehkonen
Mikael Marisa
Timo Miiluniemi
Jari Mäkinen
Jussi Mäkinen
Matti Ohtonen
Miikka Pajula
Olli Turtiainen
Leila Uotila

Kuvaajat ja piirtäjät

Tanja Amper
Riikka Karppinen
Erkka Koski
Emma Mäkelä
Miika Sjöman
Andreas Tille
Leila Uotila

Taitto

Miika Sjöman

Ilmoitusmyynti
Miika Sjöman
(mmhsjo@utu.fi)
Olli Turtiainen
(oeturt@utu.fi)

Julkaisija:

Turun yliopiston Politiikan
tutkimuksen klubi ry
(P-klubi)
Rehtorinpellonkatu 4A,
2.kerros
20500 Turku
www.p-klubi.fi

Levikki
140
Painopaikka
Uniprint, Turku

WALPO 4/08 **Oikealle**

Sisällys

Pääkirjoitus	4
Miika Sjöman	
Puheenjohtajalta	5
Elias Laitinen	
Välihuuto: Maailma valmistaudu pettymään	6
Olli Hakala	
Taloudenhoitaja: Maailmanlopunaikoja	7
Rajattu ehdokkuus?	8
Kampusgallup: Puolue ratkaisevin tekijä	9
ehdokkaan valinnassa	
Miikka Pajula	
Oikeistopopulismia Euroopassa	10
Mikael Marisa	
Valtioneuvosto-seminaarissa	12
asiaankuuluvia vieraita	
Matias Kallio	
Onko oikeisto uusi vasemmisto?	14
Jari Mäkinen	
Vuosijuhlat – hajanaisia huomioita	16
Mikko Lappalainen	
Haussa innokkaita aktiiveja – syyskokous	17
Leila Uotila	
Fuksin syksy –	
sompailua vasemmalle ja oikealle	20
Veera Westerlund	
Vaihtopenkki Espanjassa	22
Jussi Mäkinen	
Pelastavia aseita ja ammuksia	24
Olli Turtiainen	
Aktiivisuuden puolesta,	25
vastakkainasetteluja vastaan	
Eeva Lehkonen	
Liikkuva klubi	26
Harjoitteluhalli	28
UM – Kenen ministeriö?	29
Leila Uotila	
Kissalan poikain kutsuilla	31
Matti Ohtonen	
Jäätävä Polte	34
Lauri Lahoniitty	

Yliopisto muuttuu – pysy mukana

Turun yliopiston suurin yksittäinen muutos muuttamaan vuosikymmeneen koittaa kun yliopisto ja kauppakorkeakoulu yhdistyvät hallinnollisesti. Muutoksen tavoitteena on luoda hallinnollisesti kevyempi sekä tiedepohjaltaan entistä monipuolisempi Uusi Yliopisto. Yhdistymistä valmistellut työryhmä julkisti marraskuun puolivälissä luonnoksensa uuden yliopiston hallinnollisiksi rakenteiksi.

Opiskelijan arkeen ”kevyempi hallinto” tulee luonnoksen perusteella näkymään laitosneuvostojen lakkauttamisena. Poliittisen historian puolella erityisen hyvin toiminut yhteistyö päättyy. Uudessa mallissa opiskelijoiden ja henkilökunnan palaverit siirtyvät astetta ylempäs, tiedekuntatasolle, jossa opiskelijoilla on edelleen kolmikantaan perustuva edustus.

Kauppakorkean sulautuminen tuo toivon mukaan lisää mahdollisia kursseja myös yliopistopuolen opiskelijoille. Liiketaloustieteen sekä kestävän kehityksen perusopinnot ovat hyvä alku, mutta tilausta saattaisi löytyä esimerkiksi johtamisen ja organisoinnin –laitoksen kursseille.

Mikäli valmisteilla oleva yliopistolakiuudistus menee ehdotetun mukaisesti läpi, muuttuvat EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tulevien vaihto- ja tutkinto-opiskelijoiden koulutus maksulliseksi. Opetusministeriön mukaan suomalaisten tutkinto-opiskelijoiden koulutuksen pysyy maksuttomana niin pitkään kuin valtaosa kansanedustajista sitä vastustaa. Tällä hetkellä puoluekenttä on yksimielisesti maksullisuutta vastaan.

Elinkeinoelämän keskusliitto on kuitenkin väläytellyt

yli viisi vuotta kestävän opiskelun muuttamista maksulliseksi. Lappeenrannan teknillinen yliopisto puolestaan on linjannut, ettei maksuttomuus saa ”olla liian vahvasti ankkuroitu pääsääntö” Siten ei ole itsestään selvää, että muutoksen tuulet puhaltavat opiskelijoille mieluisaan suuntaan. Tärkeintä on olla mukana muutoksessa. Opiskelijoita kyllä kuunnellaan, kunhan muistaa puhua riittävän kovaa.

Uuteen rakenne-ehdotukseen voi käydä tutustumassa osoitteessa:

http://www.utu.fi/tiedostot/tiedotteet/Rakenne_ehdotus_14.11.2008.pdf

Perusteellisempaa tietoa Yliopistojen rakenneuudistuksista sekä uudesta yliopistolaitoksen Opetusministeriön sivuilla:

http://www.minedu.fi/OPM/Koulutus/koulutuspolitiikka/Hankkeet/Yliopistolaitoksen_uudistaminen/index.html

...

Tapahtumarikas vuosi on päättymässä ja on aika siirtää päätoimittajan tehtävät Samulille. Suuri kiitos kaikille, jotka ovat vuoden aikana Walpon tekemiseen osallistuneet. Aktiivisten ja innostuneiden ihmisten kanssa on ollut ilo tehdä hyvää lehteä.

- Miika

Puheenjohtajalta

Ainejärjestössä toimimiseen on erilaisia syitä. Joku on mukana pitääkseen hauskaa, toinen CV:tään kartuttaakseen, kolmas velvollisuudentunnosta ystäviään ja opiskelutovereitaan kohtaan. Yksikään syy ei ole toista parempi tai huonompi, sillä kaikki toimijat tekevät työtä yhteiseksi hyväksemme. Pääasia, että hommat hoituvat ja kaikki nauttivat.

P-klubi on taas saanut uuden hallituksen ensi vuodeksi. Hallitus on täynnä innokkaita tyypejä, jotka varmasti ottavat paikkansa niinä kaikkein aktiivisimpina toimijoina. Mutta P-klubi ei ole vain sen hallitus. P-klubi on kaikki me, jotka haluamme tuntea itsemme p-klubilaisiksi, ja tästä syystä uhrata aikaamme sen eteen. Klubista löytyy paikka jokaiselle. Ovet ovat auki, ja toimistolla valot palavat.

Vuoden aikana on ehditty kaikenlaista. On luotu suhteita omiin ja vieraisiin. Reissailtu ympäri Suomea, ja käyty pitkästä ajasta perinteitä kunnioittaen myös Moskovassa. Legendaarisen seitsemän päivää kestävä vapun jälkeen saimme vappupiknikillä ottaa vastaan kansainvälisimmän ainejärjestön tittelin. Aina yhtä kotoisassa Aurinkolahdessa on taas käyty pariinkin otteeseen. Vuosijuhlaviikonloppu sujui hienosti. Silloin oli mukana noin puolet jäsenkunnastamme, ja juhlijoita juhlissa oli muutama kymmenen vähemmän kuin yliopilaskunnan vuosijuhlissa. Taas kerran oli aihetta olla ylpeä. Toivottavasti teillä on vuoden aikana ollut hauskaa. Minulla ainakin on.

Kuten vuosijuhlissakin toin esiin, ylpeys on muutenkin päällimmäinen tunne, mikä minulle tulee P-klubista. Olen ylpeä toimintakulttuuristamme ja siitä että saamme aikaan asioita, jotka vaikuttavat myös aikuisten

maailmaan. Mutta olen ylpeä myös siitä, että ihmiset haluavat edustaa Klubia ja kantaa sen lehviä vaatteissaan. Ja olen ylpeä siitä, että jalkapallojoukkueemme pärjää vuosi vuodelta paremmin Sammon maljan turnauksessa. Kaiken kaikkiaan voisi ehkä sanoa, että olen ylpeä siitä mitä me teemme, mutta ennen kaikkea olen ylpeä siitä, mitä olemme. Me kaikki olemme P-klubi.

On ollut ilo ja kunnia olla P-klubin puheenjohtaja tämän vuoden ajan. Voin hyvillä mielin väistyä, ja antaa muiden jatkaa tästä.

Pitäkää huolta toisistanne. Rauhallista joulun aikaa kaikille.

-Elias

Välihuuto

Maailma, valmistaudu pettymään

Amerikkalaiset valitsivat presidenttinsä ja uskoin lapsenomaisesti että avatessa sanomalehteni viikkoa myöhemmin uutisten joukossa saattaisi olla jutun tynkää muualtakin maailmasta. Olin väärässä.

Kansainvälisen politiikan julkaisut ovat olleet pullollaan Yhdysvaltojen vaaleja jo vuoden ajan ja vaalien jälkeä tahti jälleen kiihtyi.

Koko maailmaan on iskenyt vauhtisokeus. Onko kukaan itse asiassa kuunnellut mitä Obama on sanonut? Lisää joukkoja Afganistaniin (kuorutettuna iskuilla Pakistaniiin) ja taloudellista protektionismia.

Osittain syy on vastaehdokkaissa, osaltaan maailman hulluuntumisessa demokraattiehdokkaaseen. Obama on luonut itselleen timantinkovan imagon ja hänen ei tarvitse kuin toistella sarahpalinmaisista latteuksia, älykkäämmiin muotoiltuina.

***

Republikaaniehdokkaat olivat (jälkiviisaasti huomiointuna) käsittämättömän huonoja, eikä kunnan kändevääntöä oikeista asioista päässyt vahingossakaan syntymään. John McCain ei ole enää ole kiinni tässä päivässä ja se näkyy. Hän asetti oman etunsa maan edun edelle valitsemalla varaehdokkaakseen Sarah Palinin, jolla on ulkopoliittista kokemusta koska asuu Venäjän naapurissa.

Mielestäni vaalien kohokohta oli kun koomikko Jon Stewart huomautti, että Palinin logiikan mukaan hänellä on myös vahva tuntemus avaruussuhteista, sillä koko Yhdysvaltojen korkein kohta, Mount McKinley, sijaitsee Alaskassa.

Sensaatiomaisinta koko vaaleissa taisi olla se, että lähes murskaavasta etumatkasta huolimatta kisaa jännitettiin vaali-iltana rystyset valkoisina. Media pisti sen bradley-ilmion piikkiin (valkoiset vain sanovat äänestävänsä mustaa), itse uskon mieluummin demokraatti-puolueen itseluottamuksen puutteeseen.

***

Haluaisin tietää miten John McCain nukkuu yönsä. Joskus oikeasti omaa puoluettaan vasemmalta kritisoinut senaattori siirtyi ensin puolueen valtavirtaan

ja entisen verivihollisensa presidentti Bush jr:n kainaloon. Vuoden 2000 esivaaleissa Bushin koneisto väitti (perättömästi), että McCainilla on musta lapsi prostituoidun kanssa. McCain hävisi vaalit – ja vuonna 2008 palkkasi samat taustajoukot omaan kampanjaansa. Lopulta hän nosti republikaanien uuden sukupolven johtoon äärioikeistolaisen Palinin. Well done John!

Sarah Palinin käsittämätön suosio tekee hänestä vaikean palan omalle puolueelleen. Toisaalta suosio olisi käytettävä hyödyksi, mutta kuvernööriä tuskin halutaan nostaa liian korkealla korokkeelle. Pelottavin skenaario on, että Palin saisi seuraaviin vaaleihin mennessä populististen taitojensa tueksi ripauksen yleissivistystä.

***

Amerikka ja koko maailma tulevat pettymään, sillä Barack Obama ei ole sateentekijä. Suuria odotuksia on helppo kasata puhtaalta pöydältä aloittavan presidentin eteen, mutta esimerkiksi Guantanamoan vankilan sulkeminen ei tapahtu sormia napsauttamalla.

John Kennedy oli aikoinaan suurten tunteiden presidentti ja ensimmäisenä (ja ainoana) katolilaisena tavallaan uranuurtaja. Myös hänelle ladattiin valtavat odotukset ja alkuinnostuksen jälkeen tuli pettymys. JFK jäi kuitenkin historiaan suurena presidenttinä ja samankaltaisen voi jo nyt ennustaa olevan Obaman kohtalo. Toivottavasti vertaus Kennedyyn ei päde loppuun asti, sillä Obama on saanut ennätysmäärän tappouhkauksia.

***

Noam Chomsky yrittää palauttaa maamiehensä Noaman pinnalle toteamalla, että maassa on vain yksi puolue, bisness-puolue, jolla on kaksi ryhmittymää (demokraatit ja republikaanit). Chomsky ei usko muutokseen: "En usko että se on naiiviutta, vaan epätoivoa. He toivovat että muutos tulee ylhäältä, mutta se ei tule - ei ole koskaan tullut, eikä koskaan tulekaan."

Olli V.E. Hakala

Maailmanlopun aikoja

”Jo loppuvi öljy mun lampustain”, runoili Eino Leino, eikä todellakaan osannut arvata, kuinka oikeassa olisi satakunta vuotta myöhemmin. Joskus viime vuosisadan puolella Rooman klubi-niminen porukka ennusti monen muun asian ohella, että öljy loppuu. Nykyisin tiedämme, että se ei lopu. Se vain kallistuu, loputtomiin.

Nyt, maailmantalouden piehtaroidessa itse aiheutettujen kouristusten vallassa, öljyn hinta on tainnut jopa laskea. Tämä ei kuitenkaan poista yhtä melko hyvin paikkansa pitävää talouden sääntöä, joka myös kysynnän ja tarjonnan lakina tunnetaan. Eräs Timo S. sanoi kerran kiivaan keskustelun lomassa: ”Kapitalistit ovat kuin rottia. Ne kyllä kaivavat öljyä esiin vaikka mistä, kunhan saavat siitä tarpeeksi rahaa.” Ja niin tapahtui.

Tästäkin huolimatta me ajamme autolla kuntosalille hölkkäämään sähkökäyttöisillä juoksumatoilla. Takaisin kotitalon rappukäytävään päästyämme olemme niin uupuneita, että emme jaksaa käyttää portaita, vaan tilaamme hissien. Tämä tulee loppumaan.

Muutama muukin asia tulee katoamaan lähitulevaisuudessa. Virkistyslomalennot toiselle puolelle maapalloa pariiksi viikoksi. Ennen kaupan hyllylle päätymistään käsitelyprosessissa pari kertaa maapallon ympäri kiertäneet tomaatit, jotka ovat alun perin lähtöisin Närpiöstä.

Muoviin pakattu elämä.

Nämä siis katoavat jos kapitalistit keksivät keinot ulosmitata maapallon pelastamisen hinnan ja säilyttää sen kuluttajien maksettavaksi. Olettaen että maapallon pelastaminen kiinnostaa ketään. Taloudenhoitaja on jo jonkin aikaa kannattanut rehellisen valinnan tekemistä: jos kerran maapallo halutaan pelastaa, tehdään se, eikä vain puhuta siitä. Se vaatii luopumista, mutta vastineeksi saamme tulevaisuuden.

Toinen vaihtoehto on tehdä kuten armas kattojärjestömme: unohdetaan tulevaisuus ja satsataan bileisiin. Meillä on varmaankin vielä

muutamia kymmeniä vuosia aikaa kulutusjuhlaan. Antaa viimeisenä jäävien siivota juhlien jäljet.

Kuten Taloudenhoitaja totesi jo aiemmin, toistaiseksi kapitalistit ovat aina selviytyneet. Vaan uutiset kertovat taas kerran, että kapitalismilla ei nyt mene hyvin.

Maailman nykyinen kriisi alkoi siitä, että ahneet pankkiirit tyrkyttivät rantojen miehille rahaa, jonka takaisin saaminen oli vähintäänkin kyseenalaista. Vaan tätäpä he eivät kertoneet kellekään, ja kun lainojen korko oli huippuluokkaa, veivät muut pankit Musta pekka -kortit heiltä suorastaan käsistä. Tilanne laukesi, kun joku kysyi miksei keisarilla ole vaatteita, ja nyt jotkut povaavat jopa muutoksia. Niitä ei tule. Ahneus on yhä kuningas, ja sen kukistamiseen tarvitaan enemmän kuin tämä.

Kaiken maailman talousviisaat antavat nyt vinkkejä mihin sukanvarteen pistetyt rahat kannattaa sijoittaa, kun aallonpohja on saavutettu. Taloudenhoitaja yhtyy kuoroon amerikkalaisen Mark Twainin suulla: ”Maata kannattaa ostaa, koska sen valmistaminen on lopetettu”.

Taloudenhoitaja

Oikeistopopulismia Euroopassa

Kuka? mitä? häh? Oikeistopopulismin lyhyt oppimäärä:

Oikeistopopulismilla viitataan Euroopassa puolueisiin jotka ovat oikeistolaisia ja jopa ääri-oikeistolaisia, siten että vastustavat sosialismia, ajavat oikeistolaista talouspolitiikkaa, konservatiivisiä perhearvoja, kovaa lakia ja järjestystä, sekä vastustavat maahanmuuttoa. Populistisia koska vetoavat tavallisen kansan pelkoihin ja turhautumiseen. Näiden teemojen lisäksi oikeistopopulististen puolueiden poliittisia kulmakiviä ovat globalisaation vastustaminen, näkyvimmin EU:n vastustus, sekä etninen nationalismi. Lisäksi hiedät on nähty radikaaleina heidän haastessaan aktiivisesti hallitsevat puolueet ja eliitit.

Kupla vai raketti?

80- ja 90-luvuilla oikeistopopulististen puolueiden nousu on muuttanut puoluejärjestelmien perustuksia ainakin puolissa länsi-euroopan demokraatioista nousemalla parlamenttivaaleissa yli 10% kannatuslukuihin. Suomeen tämä uusi puoluemalli on rantautunut Timo Soinin Perussuomalaisen muodossa.

Wieniläisen tulevaisuutta tutkivan instituutin johtaja Matthias Horx ennustaa suuria muutoksia poliittisiin ympyröihin Euroopassa. Horxin mukaan kansa vaihtaa pysähtyneisyyden edustajat rohkeisiin uudistajiin, jotka uskaltavat tarttua myös kipeisiin asioihin. Mitä enemmän maahanmuuton ongelmat, globalisaation kielteiset sivuvaikutukset, rikollisuus ja epäluottamus valtapuolueisiin vaikuttavat äänestyspäätökseen, sitä suuremman voiton repivät oikeistopopulistit. Euroopanlaajuisesti nämä teemat tulevat tulevaisuudessa kärjistymään entisestään, mikä povaa oikeistopopulisteille kulta-aikaa ensi

vuosikymmenelle.

“Missä EU, siellä ongelma!” - Timo Soini

Euroopan valtapuolueet ovat lähes yksimielisiä suhtautumisestaan globalisaatioon, mutta kansalaiset eivät. Kautta mantereen hallinnot ovat sitä mieltä että EU:hun ja globalisaatioon on pakko mennä mukaan, jos viivyttelä jää jälkeen. Kansalaisia epäilyttää.

Globalisaatio on vetänyt perinteisesti sisämarkkinoiden ja tukiaisten suojissa piilotelleen pienteollisuuden ja maatalouden raajan kansainvälisen kilpailun tuoksinaan. Seurauksena on rakennetyöttömyyttä joka satuttaa pahiten työväkeä ja matalan koulutuksen saaneita. Nämä ihmiset tahtovat sanoa ei EU:lle ja vanhat hyvät ajat takaisin. Suomessa heidän toivonsa kulminoituu Timo Soiniin ja perussuomalaisiin. Oikeistopopulisti haluaa kotimarkkinoliberalismia ja vapaat markkinat, mutta taistella samalla “epäreilua” ulkomaista kilpailua vastaan. Jörg Haider on kerännyt massiivisia vaalivoittoja selektiivisen-protektionismin

talousohjelmallaan ja Le Pen syyttämällä “maailmallistumista” työläisen ahdingosta.

Vihapuolueet

Maahanmuutto on kiihtynyt Eurooppalaisen syntyvyyskehityksen johdosta ja esimerkiksi Suomi tarvitsee Taloussanomien mukaan 1,8 miljoonaa työkäistä maahanmuuttajaa vuoteen 2020 mennessä. Eli 1,8 miljoonaa ynnä heidän perheensä. Jos tummempipigmenttinen mies joutakuta pelottaa on hänen äänestyskäyttäytymistään helppo ennustaa. Hänelle lohduksi, mutta taloskasvun harmiksi arvioi Tilastokeskus vain 300,000 houkuttautuvan kylmään ja pimeään Suomeen. Tämä antaa paineita löyhentää lainsäädäntöä työväen hokuttelemiseksi.

Euroopassa on epäonnistuttu enemmän tai vähemmän surkeasti maahanmuuton ongelmien hoidossa. Malmön Rosengårdissa työttömyys on FOX News:in mukaan 90%, eivätkä ambulanssit suostu kulkemaan ilman poliisisaattuetta. Kuvavaavaa on että Ruotsissa asiaa ei ole lainkaan uutisoitu, vaan paikal-

le tarvittiin uutisryhmä Yhdysvalloista asti. Ranskassa taas muslimimiehet ovat kaksitoistaker-
taisesti edustettuina maan vanki-
loissa, ja Pariisin liepeillä on lähiöitä
joissa poliiseja syödään aamiaiseksi.
Pahamaineisen Seine-Saint-Deni-
sin katuja tarkkailevat ilmavoimien
miehittämättömät vakoilulennokit,
samanlaiset joita käytetään sota-
alueilla. Ranskan poliisin ammat-
tiliiton pääsihteeri Michel Thoomis
totesi viimevuonna että Ranska on
sisällissodassa.

Mielipideleikkuri toimii tehokkaas-
ti kansalaiskeskustelussa maahan-
muutto- ja integraatiopoliittisissa
kysymyksissä. Tämä suhtautumi-
nen evää populistien suosimilta
teemoilta pääsyn julkiseen keskus-
teluun. Maahanmuuton keskuste-
lukiello on omiaan hämärtämään
ongelman hoitoa ja estää tehokkaan
politiikan, sillä poliitikot eivät ole kovin
kiinnostuneita siitä mistä lehdet
eivät kirjoita.

Ruotsissa poliittisen purkautumisen
puutteessa on kantaväestön
toiminta purkautunut ennennäke-
mättömän vahvaksi uusnatsiliikkeeksi.
Ranskassa sen sijaan ongelmat
ovat päässeet kivuliaasti päivänvaloon
ja Le Pen päässyt presidentin-
vaalien toiselle kierrokselle 2002
ehdottaen kaikkien ei-viidennen polven
ranskalaisten karkoittamista.
Britannian BNP tahtoo kaikki ei-val-
koiset ulos.

Ongelma siis on todellinen ja kovin
hankala, sekä suosii autoritaarisia
äärioikeistopuolueita joilla on radi-

kaalit kannat maahanmuutosta.

Kuinka tässä käy?

Suomen tekee erikoiseksi se kuin-
ka meillä maahanmuuton vastus-
taminen on alkanut jo nyt, vaikka
ongelmia ei Keski-Eurooppaan, tai
edes Ruotsiin verrattuna juurikaan
ole. Perussuomalaisten tulevaisuuta
on vaikea ennustaa, jos he hoitavat
työnsä hyvin voi heille avautua
uuden suurpuolueen asema. Perus-
suomalaiset vaikuttavat myös paljon
koalitiokelpoisemmilta kuin euroop-
palaiset sisarpuolueensa keski-
määrin. Ranskasta löytyy kuitenkin
esimerkki suuren oikeistopopulis-
tipuolueen surmaamistekniikasta.
Nicholas Sarkozyn UMP puolue vei
Front Nationalin vaaliteeman ja voitti
presidentinvaalit. Sarkozy lupasi
pestä lähiöt roskaväestä ja ajoi läpi

uuden tiukan maahanmuuttopoli-
tiikan. Neljänneksi tulleen Le Penin
puolue romahti täysin seuraaviin
parlamenttivaaleihin mennessä.

Muulla Euroopassa trendi jatkuu,
valtapuolueet omaksuvat osia popu-
listien ohjelmista.

Varmaa on vain se, että teemat elä-
vät ja vahvistuvat. Jonkun on niillä
ratsastettava jos haluamme jatkos-
sa kutsua Suomea demokratiaksi
jossa kansalaisten mielipide ja tun-
teet hallitsee. Oikeistopopulistien
pääteemoissa EU ja maahanmuutto
piilee ongelma sillä millään Eu-
roopan maalla ole todellisuudessa
varaa luopua niistä, ja muut puolueet
ymmärtävät tämän.

Demokratia hyvässä ja huonossa.

Mikael Marisa

Kirjoittaja on maahanmuuttajan poika

Ti-koti-ko!

Oma koti on mitä parhain syy juhlaan.
Muista siis järjestää kunnan tupaantuliaiset,
mutta hanki sitä ennen kotisi osoitteesta
www.tys.fi.

TURUN YLIOPPILASKYLÄSÄÄTIÖ

Asuntoja opiskelijoille. Edullisia kesäkoteja kaikille.

Onko oikeisto uusi vasemmisto?

"Me olemme kaikki nyt Keynesiläisiä", julisti Yhdysvaltain republikaaninen presidentti **Richard M. Nixon** vuonna 1971.

"(...) niin minun on kerrottava teille täysin rehellisesti, että sitä vaihtoehtoa ei enää ole olemassa", ilmoitti Britannian entinen pääministeri ja työväenpuolueen puheenjohtaja **James Callaghan** puolueensa kokouksessa vuonna 1976. Hänen puheensa enteili vasemmiston tulevaa antautumista TINAn ("**There Is No Alternative**" to the unrestrained market economy) valtaan.

Parikymmentä vuotta myöhemmin **Anthony Blair** lanseerasi Britanniassa työväenpuolueen uuden ohjelmallisen linjauksen. Tämä niin kutsuttu "*The Blair 'Witch' Project*", oli enemmänkin liittoutumista poliittisen vasemmiston arkkiviholliseksi muodostuneen TINAn kanssa, kuin yritys kukistaa se. (Tätä kirjoittaessani mietin pitkään, viittaanko tekstiä elävöittäkseni uusliberalismiin/laissez-faire -doktriiniin TINAlla vai Jyrki Kataisen esittämällä, lähes yhtä hassun hausalla "*hurjumhei-kapitalismilla*". Edellinen vaihtoehto onnistui lopulta viettelemään minut.)

Huomionarvoista on, että tämä Hätäskäännös niin talouspolitiikassa kuin yleisessä ajattelutavassakin, tapahtui historiallisesti katsoen suhteellisen nopeasti. Edellä mainittujen sitaattien välillä on noin viisi vuotta. Silti monet – niin asiantuntijat, äänestäjät kuin poliitikotkin – polvistuvat TINAn alttarilla hokien mantraa, että nuo "*vanhat hyvät ajat, jolloin ruoho oli vihreämpää ja niin edelleen*", ovat pysyvästi pois, ja että niiden perään haikailu on vain utopististen haaveiden elätelyä. "(...) in my opinion, history took a wrong turn back then", totesi **Naomi Klein** luennollaan Helsingissä kesäkuussa 2008, ja sai allekirjoittaneen pohtimaan sitä, onko historiaa enää

mahdollista kääntää takaisin "oikeaan" suuntaan, sekä sitä, mikä on poliittisen vasemmiston rooli tässä käännöksessä, sillä myös oikeisto on nykyisin esiintynyt hyvin voimakkaasti "työmiehen ystävänä" ja "työn ja hyvinvoinnin" tuojana.

Mikä vasemmistoa vaivaa? - kirjansa esipuheessa **Tommi Uschanov** pohtii sitä, "*miten on mahdollista, että esimerkiksi suomalaiset kertovat arvo- ja asennemittauksesta toiseen kannattavansa enimmäkseen niitä asioita, joita vasemmisto ilmoittaa haluavansa ajaa, mutta*

TINA = There Is No Alternative to the unrestrained market economy

vasemmistopuolueiden kannatus on samaan aikaan pahimmassa aallonpohjassa lähes 50 vuoteen?" Tilastokeskuksen tietojen mukaan sekä Vasemmistoliiton että Sosialidemokraattisen puolueen kannatus kunnallisvaaleissa 2008 oli alhaisinta ainakin 32 vuoteen (järjestyksessä 8,8 % ja 21,2 % äänistä), ja vuoden 2007 eduskuntavaaleissa alhaisinta 24 vuoteen (järjestyksessä 8,8 % ja 21,4 % äänistä). Pidemmällä aikavälillä tarkasteltuna vasemmistopuolueiden kannatusosuus näyttää laskeneen, joskaan tuo trendi ei ole ollutkaan aivan lineaarinen.

Niin mikä sitä vasemmistoa sitten oikein vaivaa, jos kerran kannatuspohjaa pitäisi ainakin mielipidemittausten perusteella löytyä? Syitä on varmasti useita.

"Tosiasiat" puhuvat oikeiston puolesta

Uschanovin mukaan "vasemmisto il-

mentää alinomaa haluttomuutta antaa tosiasioiden puhua puolestaan". Ideologisella tasolla tarkasteltuna vaikuttaa välillä siltä, kuin "tosiasiat" ja "todellisuus" olisivatkin asettuneet oikeiston puolelle. Länsimainen "todellisuus" on liberalistisesti väritetty, ovathan liberaalin demokratian ja kapitalismin ihanteet kenties eniten vaikuttaneet yhteiskuntiimme, vaikka puhtaassa muodossaan ei liberaalia kapitalismia – kuten ei sosialismiakaan – ole kuitenkaan esiintynyt. Kun "todellisuus" ja "tosiasiat" ovat oikeiston puolella, jääkö silloin vasemmistolle automaattisesti vain sosialistinen utopia, jokin "toisenlainen maailma" tai "unelmien Suomi", eräänlainen altavastaajan positio?

Myös "tosiasioiden" kertomatta jättäminen, tai se seikka, etteivät ihmiset monien tutkimusten mukaan ole kovinkaan kiinnostuneita tai tietoisia politiikasta, voivat osoittautua vallankäytön kannalta tärkeiksi resursseiksi. Vallan tärkeimpiä lähteitä onkin juuri ihmisten tietämättömyys siitä, mitä kaikkea vallanpitäjät tekevät. Onko oikeisto sitten onnistunut vasemmistoa paremmin käyttämään hyväkseen kansalaisten vajavaisia tietoja politiikasta ja muista yhteiskunnallisista asioista? Kuten **Francis Wheen** kirjassaan **Kuinka humpuuki valloitti maailman asian ilmaisee**: "(...) Margaret Thatcher voitti Englannissa taakseen miljoonia äänestäjiä, jotka eivät todennäköisesti olleet mitenkään innostuneita (tai edes perillä) monetarismista tai muista vaikeaselkoisista opinkappaleista, joita hän kannatti". Käsittelen artikkelini lopussa mm. sitä, miten näitä "vaikeaselkoisia opinkappaleita" voidaan käyttää politiikassa esimerkiksi korvaamaan väittämiä ja päätöksentekoa tukevien "tosiasioiden" puutetta tai manipuloimaan tietoisesti "todellisuutta". En käytä sanoja "todellisuus" ja "tosiasiat"

lainausmerkeissä siksi, että olisin paatunut postmodernisti, vaan siksi, että niihin vedotaan ja niitä muotoillaan politiikassa usein hyvin valikoivasti, omia tarkoitusperiä sopivasti tukemaan.

Vasemmistolta uupuu retoriikan taju

Poliittinen vasemmisto on ainakin osittain epäonnistunut vastaamaan poliittisen ja yhteiskunnallisen diskurssin muutoksen tuomaan haasteeseen. Tämän diskurssin muutos on muokannut myös "tosiasioita".

Risto Heiskala on tiivistänyt Suomen poliittisen kulttuurin muutoksen 1980- ja -90-lukujen taitteessa siten, että "1980-luvulla suunnittelutalouden puhetapa sai haastajakseen kilpailukyyn diskurssin (...) Samalla se onnistui syrjäyttämään meneillään olevaan muutokseen kriittisesti suhtautuneet puheenvuorot, jotka leimautuivat ankaran yhteiskunnallisen muutoksen oloissa vanhan suunnittelutalouden periaatteiden puolustajiksi." Tämä uusi, TINAn kulttuuri on -90-luvulta lähtien ollut se vallitseva viitekehys, jota vasten yhteiskunnallisia "tosiasioita" on peilattu.

Eräs mielestäni hyvä esimerkki tämänkaltaisesta poliittisen diskurssin muutoksesta on kilpailukyyn - erityisesti kansainvälisen kilpailukyyn - käsitteen "vaeltaminen" yrittäjämaailmasta politiikkaan.

Välillä tuntuukin siltä, että TINAn kulttuurissa vaatimus kansainvälisen kilpailukyyn säilyttämisestä on saanut "ylikäsitteellisen" aseman, johon vetoamalla voidaan harjoittaa lähes minkäläistä politiikkaa tahansa. Päätösten - monesti juuri menojen leikkausten vasemmistolle perinteisesti tärkeillä sektoreilla - perusteleminen kansainvälisellä kilpailukyvyllä on siten vetoamista "tosiasioihin", vaikka sen käyttö saattaa usein paljastuakin pelkäksi retoriikaksi.

Jukka Relander on esimerkiksi todennut, että "'ulkomaat' on venyvä käsite, joka tarkoittaa kulloiseenkin keskusteluyhteyteen soveltuvaa todellista tai kuviteltua vaurasta länsimaata, jossa jollakin rajatulla elämänsektorilla vallitsee puhujan näkemyksiä vastaava asiantila".

Päätöksenteon diskurssi kulkee

siten jotenkin tähän tapaan: "Jos emme tee samaa toimenpidettä X kuin (tämän ja tuon tutkimuksen mukaan) 'ulkomailla' (eli maassa Z), niin ennen pitkää työpaikat ja pääoma karkaavat ikuisiksi maa-han Y!"

Vasemmisto voisi yhtä laajaan empiiriseen aineistoon vedoten vastata tähän seuraavasti: "Mutta jos teemmekin kuten maassa C, jonka talouden kansainvälinen kilpailukyky on vuosien ajan mitattu paremmaksi kuin maan Z, vaikka maassa C keskimääräinen veroaste olisivatkin suurempia kuin maassa Z!"

Diskurssi valitettavan usein ikään kuin unohtaa sen, että esimerkiksi toimiva infrastruktuuri, korkeasti koulutetun työvoiman saatavuus

Huomionarvoista on, että tämä täyskäännös niin talouspolitiikassa kuin yleisessä ajatteluvassakin, tapahtui historiallisesti katsoen suhteellisen nopeasti.

tai kattava sosiaaliturva voivat olla yhtä hedelmällisiä kilpailukyyn kasvualustoja siinä missä matala veroastekin.

Aatteen palo vasemmiston etuna?

Poliittisen vasemmiston tulisi joidenkin mielestä keskittyä kansalaisten "tunteista ja aatteista" ammentavaan politiikantekoon.

Eetu Viren on muun muassa kirjoittanut, ettei vasemmistolla ole mahdollisuuksia menestyä "neutraalin asiantuntijapuheen" kentillä - eli siis areenoilla, joissa yhteiskunnalliset "tosiasiat" ja "todellisuus" pääasiallisesti määritellään - sillä "oikeisto pystyy aina marssittamaan peliin kovempia asiantuntijoita!"

Vai pystyykö?

Politiikkaa voidaan perustella - ja on perusteltukin - hyvin moniselitteisillä ja vaikeaselkoisilla yhteiskunnallisilla teorioilla. Esimerkiksi tuloeroja selkeästi kasvattavaa talouspolitiikkaa on varmasti hyvin vaikeaa perustella kansalaisille suoraan (ainakin Suomen kaltaisessa, suhteellisen tasa-arvoisessa yhteis-

kunnassa). Täten oikeistolaiset teknokraatit joutuvatkin legitimoimaan harjoittamaansa politiikkaa mitä monimutkaisimmilla teoreettisilla malleilla. Näiden mallien esittämän politiikkavaihtoehdon "välttämättömyyttä" tai niiden kytkeytymistä "todellisuuteen" eivät sen paremmin vasemmisto kuin "tavallinen kansalainenkaan" kykene "tunteidensa ja aatteidensa vallassa" kunnolla näkemään. Esimerkiksi Lafferin käyrän elegantin paraabelin tai muun vastaavan avulla voimmekin sitten kätevästi havaita, kuinka vauraiden annettaessa vaurastua mahdollisimman paljon, "tihkuu" tuo vauraus ennemmin tai myöhemmin myös yhteiskunnan alempiin kerroksiin, luoden juuri sitä Suomessakin viime aikoina moneen otteeseen mainostettua "työtä ja hyvinvointia".

Missä vaiheessa nämä käyrät siten leikkaavat ne "tosiasiat", joiden on väitetty olevan niin selkeästi niiden esittäjien puolella?

Jos vaurauden myötä tulee vastuu vähäosaisemmista, niin miksi niin monet - Wheen mukaan luki - joutuvat kirjoittamaan, että esimerkiksi 1980-luvun reaganilaisen talouspolitiikan aikana Yhdysvalloissakin "maan köyhimmät - korkeintaan 10 000 dollaria vuodessa ansaitsevat - antoivat hyväntekeväisyyteen 5,5 % tuloistaan, eli suuremman osan kuin kukaan muu."

Onko myös naisia silmien sulkemista "yhteiskunnallisilta tosiasioilta" väittää, että läntisissä teollisuusmaissa BKT:n vuosittainen kasvu oli huomattavasti korkeammalla tasolla ennen voimakasta talouden sääntelyn purkamista, tai että esimerkiksi Suomessa rakenteellisen työttömyyden aste on jäänyt huomattavasti -90-luvun lamaa edeltänyttä aikaa korkeammaksi?

Onko edellä mainittujen väitteiden esittäminen vain "haaveilua jostakin 'toisenlaisesta maailmasta'", "sosialistisesta utopiasta", tai vasemmistolaista "tunteiden ja aatteiden ohjaamaa politiikantekoa" oikeistolaisen, "järkeen, tosiasioihin ja asiantuntijatietoon", perustuvan politiikan sijasta?

Teksti
Jari Mäkinen

Rajattu ehdokkuus?

Mitä, jos kansanedustaja tai kunnanvaltuutettu ei enää saikaan asettua vaaleissa ehdolle? Lisäisikö edustuskausien rajaaminen ehdokaiden vaihtuvuutta? Miten kävisi politiikan kiinnostavuudelle?

Usein eduskuntaan ja kunnallisvaltuustoihin valitaan samat henkilöt. Siten osa vanhoista kunnanvaltuutetuista ja kansanedustajista on ollut yhtämittaisesti toimessaan kymmeniä vuosia. Samaan aikaan uusien ehdokaiden on vaikea tulla vaaleissa valituksi. Julkisuudessa keskustelua on herättänyt myös vaalien alhainen äänestysprosentti. Se on laskenut lähes joka vaaleissa. Mitä, jos kansanedustaja tai kunnanvaltuutettu ei enää saikaan asettua vaaleissa ehdolle?

Vanhalla ehdokkaalla on etulyöntiasema vaaleissa uusiin ehdokkaisiin verrattuna. Usein yritykset ja järjestöt tukevat vanhoja ehdokkaita, koska he tulevat uusia ehdokkaita varmemmin valituiksi. Vanhalla ehdokkaalla on usein myös varaa sijoittaa enemmän vaalikampanjaansa kuin uudella ehdokkaalla. Vanhojen ehdokaiden uudelleen valintaa edesauttaa myös heidän edustustoimensa aikana saamansa ylimääräinen julkisuus. He usein myös saavat sellaiset luottamustoitimet, kuten ministerin tai kunnanvaltuuston puheenjohtajan paikat, joita tiedotusvälineet seuraavat aktiivisesti.

Jos kansanedustajan ja kunnallisvaltuutettujen perättäisten toimikausien määrää rajoitettaisiin, pitäisi kansanedustajan tai kunnanvaltuutetun jättää yhden vaalit väliin voidakseen taas asettua ehdolle. Toimikausien määrän täyttymisen jälkeenkin olisi kuitenkin vielä mahdollista kunnanvaltuutetun hakea eduskuntaan tai kansanedustajan

kunnanvaltuutetun tehtäviin.

Perättäisten toimikausien määrän rajaaminen lisäisi vaihtuvuutta kunnanvaltuustoissa ja eduskunnassa. Samalla se toisi sinne uusia ideoita ja ajatuksia. Edustuskausien määrän rajaaminen myös helpottaisi uusien ehdokaiden mahdollisuuksia tulla valituiksi vaaleissa, kun puolueiden vanhat vaikuttajat eivät saisi enää asettua ehdolle. Samalla puolueiden pitäisi jatkuvasti etsiä uusia jäseniä ja kehittää toimintaansa.

Perättäisten edustuskausien määrän rajaaminen myös vähentäisi vallan keskittymistä, kun puolueiden vanhoja vaikuttajia ei vaaleista toisiin pystyisi valitsemaan keskeisimpiin luottamustehtäviin. Samalla se saattaisi palauttaa luottamustehtävälouheen kansanedustajan ja kunnanvaltuutetun toimille. Vielä 1900-luvun alussa kansanedustajan ja kunnanvaltuutettujen tehtäviä hoidettiin muiden työtehtävien ohessa.

Edustuskaudet ja koulutus

Edustuskausien määrän rajaaminen saattaisi myös vaikuttaa ehdokaiden koulutustasoon, kun edustustoimesta ei enää pystyisi luomaan yhtämittaista poliittista uraa. Kansanedustajien ja kunnanvaltuutettujen koulutustason parantuminen puolestaan vähentäisi virkamiesten valtaa vaikuttaa poliittiseen päätöksentekoon, mikä osaltaan vahvistaisi kansanvaltaa.

Edustuskausien määrän rajaaminen lisäisi myös kansan kiinnostusta politiikkaa kohtaan, kun kunnanval-

tuustoissa ja eduskunnassa eivät istuisi toimikaudesta toiseen samat henkilöt. Vanhat ehdokkaat menettäisivät vaaleissa myös edustustoimen mahdollistavan etulyöntiasemansa. Samalla se vähentäisi yritysten ja järjestöjen mahdollisuuksia vaikuttaa poliittiseen päätöksen tekoon, kun heidän joka vaaleissa tukemansa ehdokas ei enää saisi asettua ehdolle.

Jotta kansanedustajan tai kunnanvaltuutetun toimi olisi toimikausien määrän rajaamisen jälkeen edelleen kiinnostava, pitäisi luottamustehtävissä pystyä toimimaan tarpeeksi kauan. Kolme perättäistä kautta olisi riittävä rajaus, jolloin pystyisi yhtämittaisesti olemaan edustustehtävissä 12 vuotta. Samalla voisi kansanedustajien ja kunnanvaltuutettujen palkkioita nostaa, mikä osaltaan toimisi kannustimena toimeen pyrkimiseen.

Kansanedustajien ja kunnanvaltuutettujen toimikausien määrän rajaaminen lisäisi vaihtuvuutta kunnanvaltuustoissa ja eduskunnassa ja parantaisi uusien ehdokaiden mahdollisuuksia tulla valituiksi vaaleissa. Se myös vähentäisi vallan keskittymistä ja saattaisi parantaa ehdokaiden koulutustasoa. Se myös lisäisi kansan kiinnostusta politiikkaa kohtaan ja vähentäisi yritysten ja järjestöjen mahdollisuuksia vaikuttaa poliittiseen päätöksentekoon. Se pakottaisi etsimään vaihtoehtoja kauan poliittiseen päätöksentekoon osallistuneille henkilöille.

Kirjoitti:

Miikka Pajula

Kampusgallup:

Puolue oli ratkaiseva tekijä ehdokkaan valinnassa

Jokaisella meistä oli omat kriteerimme, joiden mukaan teimme valintamme kunnallisvaaleissa. Toisella oman ehdokkaan ratkaisi ehdokkaan puolue, kun taas toisella ratkaiseva tekijä saattoi olla ehdokkaan ajama asia tai ehdokas henkilönä. Walpo selvitti, mikä oli tärkein kriteeri, jonka mukaan teimme valintamme viime kunnallisvaaleissa.

Kyselyyn haastateltiin 95 Turun yliopiston opiskelijaa Educariumissa viikko vaalien jälkeen. Opiskelijoilta kysyttiin, mikä oli tärkein kriteeri ehdokkaan valinnassa viime kunnallisvaaleissa. Vastaajista 42:lla tärkein kriteeri oli puolue. 29 valitsi ehdokkaansa henkilön perusteella ja 17:sta painoi valinnassa ehdokkaan ajama asia. Vastaajista neljä valitsi ehdokkaansa iän perusteella ja kahdelle tärkeimpänä kriteerinä oli ehdokkaan sukupuoli. Yksi vastaaja valitsi ehdokkaansa ehdokkaan asuinpaikan perusteella.

Kyselyn perusteella puolue oli ratkaisevin tekijä ehdokkaan va-

linnassa.

Toiseksi tärkeimmäksi kriteeriksi tuli ehdokas henkilönä ja kolmanneksi ehdokkaan ajama asia. Ehdokkaan sukupuoli, ikä ja asuinpaikkakin olivat osalla ratkaisevia tekijöitä oman ehdokkaan valinnassa.

Koska kysely on toteutettu vain yhdessä paikassa ja vastaajien määrä on varsin vähäinen, kääntyisi Mr. Gallup haudassaan, jos siitä tehtäisiin johtopäätöksiä koko Turun yliopiston tai koko Suomen opiskelijoiden äänestyskäyttäytymisestä

kunnallisvaaleissa.

Kyselyn perusteella voimme kuitenkin todeta, että 95 opiskelijasta suurin osa valitsi ehdokkaansa puolueen perusteella. Siten ainakin osalle meistä puolue oli ratkaiseva tekijä ehdokkaan valinnassa viime kunnallisvaaleissa.

Tutkivaa journalismia harjoitti

Miikka Pajula

- Asia
- Asuinpaikka
- Ehdokas
- Ikä
- Puolue
- Sukupuoli

*Likaista Pyykkiä
ja Sinisiä Unelmia*
P-klubin uusi keskustelupalsta
järjestön verkkosivuilla

Valtioneuvosto-seminaarissa asiaankuuluvia vieraita

Urheilu, kulttuuri ja tasa-arvoministeri Stefan Wallin vieraili valtio-opin laitoksella 10.11.2008. Wallin luennoi ensin lyhyesti nuorten osallistumisesta politiikkaan ja vastaili sitten Valtioneuvosto-seminaarisiin osallistuneiden opiskelijoiden tiukkoihin kysymyksiin. Vapaaseen keskustelutilaisuuteen osallistuivat puheenvuoroillaan myös valtio-opin laitoksen henkilökunta sekä muutamat P-klubilaiset. Tilaisuutta isännöi professori Matti Wiberg.

Arkadianmäkiläisille maanantai-iltapäivät on pyhitetty kuntatyöhön ja muuhun vapaaehtoiseen poliittiseen toimintaan.

Kiireiseltä näyttävä Wallin saapuu paikalle sovitun aikaan ja aloittaa luentonsa verkkaisesti vitsailemalla kiireistään ja alaistensa potkuista, jotka muuten tulivat seksuaalisen häirinnän seurauksena.

Ministerin urakaari on ollut nousujohteinen – kuuden vuoden valtiotieteiden opiskelut Åbo Akademiassa höystettynä aktiivisella ainejärjestötoiminnalla, valon löytäminen Ruotsalaiseen Kansanpuolueeseen liittymisen myötä, muutaman vuoden työkokemus journalistina sekä avustajan tehtävät ministeriöissä ovat ajaneet miehen ministerin arvovaltaiseen tehtävään.

Politiikan opiskelijoille Wallin haluaa puhua nuorten osallistumisesta politiikkaan.

Muuttunut tietoyhteiskunta ja miksi politiikka ei kiinnosta?

Aloittaessaan opintonsa vuonna 1988 maailma oli Wallinin mukaan kovin toisenlainen. Ei ollut internetiä. Kirjat luettiin tarkemmin. Maailma oli vielä kahtiajakautunut ja vastakkainasettelu tarkoitti muutakin kuin työväen presidentin vaalislogania. (Wallin haluaa ilmeisesti kertoa, että tuohon aikaan kaikkea ei sopinut julkaista). Toisaalta maailma avautui nopeasti Neuvostoliiton katoamisen myötä. Tuohon aikaan

nuori ihminen kiinnostui huomattavasti helpommin politiikasta, sillä vaihtoehtojen määrä oli huomattavasti rajatumpi.

Nykyäänä nuoren maailma on toisenlainen. Kilpailevaa tietoa on huomattavasti enemmän saatavilla, sillä tiedon kanavat ovat auki. Ei voi kuitenkaan sanoa, että tämä tieto olisi hyvää tai oikeaa tietoa, sillä seassa on paljon roskaa. Maailma on Wallinin mukaan samaan aikaan kutistunut ja laajentunut – tästä nuoren opiskelijan olisi pystyttävä ottamaan kaikki hyöty irti.

Wallin kertoo meille tuoreen nuorisobarometrin tuloksista. Tutkimuksien mukaan nuorten kuva politiikasta on pahasti vinoutunut. Syitä tähän hän näkee erityisesti keväisissä politiikan kentän kummelluksissa, kun lehtien palstat olivat täynnä epäolennaista tietoa tekstiviesteistä ja susanruususta. Toisaalta poliittisiin instituutioihin uskotaan edelleen. Yhä useampi nuori on itse valmis liittymään puolueeseen ja osallistumaan. Wallinin johtopäätös onkin, että poliitikkojen on itse käytävä hommiin nuorten rekrytoinnissa. Suurin haaste on pystyä todella kohtaamaan nuoriso, saada heidät kiinnostumaan politiikasta ja ennen kaikkea pystyä haastamaan se kaikki olemassa oleva kilpaileva tieto.

”Kuinka haaste voitetaan? Miten pääomitetään edelliset havainnot? Aktiivisuus on itseisarvo, puolueeseen ei ole pakko liittyä, mutta se on paras väylä vaikuttamiseen. Yhteis-

kuntaopin opetus pitäisi uudistaa kouluissa. Entä pitäisikö äänestysikärajaa laskea?” Wallin ilmeisesti kannattaa tätä vasta sitten, kun nuoriso todella alkaa ymmärtää politiikkaa. Meistä yliopistolaisista kukaan ei kannattanut äänestysikärajan laskemista, kun Wallin sitä meiltä kysyi. Kuulemma lukioissa yleensä noin puolet kuulijoista nostaa kätensä ja ammattikouluissa vain muutama. Mielenkiintoista.

Wallin kaipaisi poliitikkoja enemmän näkyville eri oppilaitosten toimintaan. Paneeleja, puolue toimintaa ja poliittisia väitteilyjä tarvitaan, jotta politiikka todella olisi läsnä nuorison keskuudessa. Wallin kehottaakin kaikkia yliopistopokkareita osallistumaan kevään edarivaaleihin - ja muihinkin vaaleihin. Valtuustot ovat pian täynnä eläkeläisiä ja vaikuttamisen vinoutuma kasvaa, jos nuoret eivät pian tule mukaan politiikkaan. Vuorovaikutukselle on tarvetta.

Luennon lopuksi Wallin haluaa vielä muistuttaa yhdestä perimmäisestä syystä, miksi politiikka tuntuu niin tylsältä. Poliitikot puhuvat viikunkieltä. Vastataan ohi kysymyksen tai hyvä jos vastataan ollenkaan. Edellinen taas johtaa helposti väärinymmärryksiin. ”Poliitikot puhuvat liikaa, joten nyt pidän turpani kiinni”. Luento loppuu.

Matias Kallio

Odottelun jälkeen kirjoittaja pääsi kaverikuvaan ministerin kanssa.

Kysymyksiä ministerille

Valitettavasti jouduin pian huomaa-
man, ettei ministerikään aina ollut
viikunapekkaa pahempi vastates-
saan yleisön kysymyksiin. Toisaalta
ministeri oli jatkuvasti professori Wi-
bergin tulisten pihtien puristuksessa
– ja hyvä niin, sillä Wibergin tiukoilla
kommenteilla ja kysymyksillä oli mi-
nisterin puhetta värittävä sekä viiku-
noita vähentävä vaikutus. Tässä on
valikoituna muutamia kysymyksiä.

**Tulisiko puolueen ilmoittaa etukä-
teen, millaiseen koalitioon se on
valmis?**

SW: Ei, koska silloin sidotaan poliit-
tisten toimijoiden käsiä jo ennen ai-
kojaan. Äänestäjillä on oltava oikeus
ratkaisuun. Ei.

**Uskotko, että vielä tullaan näke-
mään sinipuna- tai sateenkaarihal-
lituksia?**

SW: En usko sateenkaareen nyky-
järjestelmässä ainakaan lähivuosi-
kymmeninä. Sinipuna voisikin olla
mahdollinen.

MW: Onko muuten olemassa sellais-
ta hallituspohjaa, johon puolueenne
RKP ei suostuisi?

SW: Ministeri Häkämies itse asiassa
etsiskelikin tuossa viime viikolla pe-
rustuslaista sellaista pykälää, jossa
lukee hallituksen muodostuvan RKP:
stä ja muista puolueista. Heh heh.
Jos on pakko sanoa koalitio, jossa

oloni olisi erittäin tukala, niin se olisi
äärivasemmisto + stalinistit.

MW: Eli olisitte edelleen mukana.

**Millaisilla areenoilla ministerinä
toimit?**

SW: Viikon työajasta 80 prosenttia
menee valtioneuvostossa eli minis-
terin tehtävien hoidossa ja kansan-
edustajan työtä tehdessä. Puolue- ja
kenttätyö vievät loput 20 prosenttia
ajastani. Ministerinä minun on hy-
väksyttävä se, etten voi koskaan
esiintyä julkisesti muuna kuin mi-
nisterinä – olen oman roolini haltija
oikeastaan koko ajan. Paitsi kotona
perheen parissa.

**Onko osaaminen tärkeä seikka toi-
mialan valikoituessa ministerille?**

SW: On ja ei ole. Totta kai erityisosa-
minen helpottaa ”sisään pääsyä”,
mutta ei toisaalta ratkaise mitään.
Suomen politiikan luonteeseen kuu-
luu se, että ministerin pitäisi olla val-
mis mihin tahansa tehtävään. ”Lear-
ning by doing”.

**Onko nykyinen poliittinen järjestel-
mä parlamentaarinen, kun hallitus
ei käytännössä voi kaatua?**

SW: Onhan se totta, että tämä nykyi-
nen systeemi poistaa jännitystä ja
kipinöitä. Toisaalta mitä kapeampi
hallitusenemmistö on, sitä enem-
män tulee kipinää ja sitä suurem-
mat mahdollisuudet on hallituksen
kaatumiseen.

**Huippukokouksista. Valtioneuvos-
tolla on oikeus päättää huippuko-
kouksien kokoonpanoista. Miksi**

**valtioneuvosto ei käytä sille suotua
valtaa?**

SW: Syyt ovat mukavuussyitä. Halli-
tus ei halua avoimesti haastaa pre-
sidenttiä. Perustuslakiin olisi saata-
va muutos vähintään ulkopoliitiikan
johtamiseen liittyvään sanamuotoon
”Suomen ulkopoliitikkaa johtaa tasa-
vallen presidentti yhteistoiminnassa
valtioneuvoston kanssa”. Kääntein-
en järjestys olisi huomattavasti
selkeämpi. Muutos on prosessissa.
Kummallisinta tässä asiassa on se,
että esimerkiksi demarit ovat käänt-
yneet kannassaan 180 astetta. En-
nen parlamentarismia kannattanut
puolue haluaa nyt säilyttää presi-
dentin valtaoikeudet, kun taas van-
ha kuningaspuolue Kokoomus halu-
aa viedä presidentiltä kaiken vallan
pois. Merkillistä. Toisaalta kansa
taas haluaa, että presidentillä olisi
valtaa.

**Allekirjoittanut: Eikö äänestysak-
tiivisuuden nousu vaikuttaisi kiel-
teisesti rkp:n kannatukseen?**

SW: Niin. Ministerinä en voi ajatella
tällaisessa asiassa puolueen etuja.
Toisaalta liian suurikin äänestyspro-
sentti on huono asia, sillä se on krii-
sin merkki. Olisin kuitenkin erittäin
tyytyväinen siihen, että äänestyspro-
sentti olisi esimerkiksi 80 prosent-
tia. Silti noin 60% on liian vähän.
Kuvitelkaa, että ennen ihmiset kävi-
vät äänestämässä hevoskärryillä tai
kävellen useiden kymmenien kilo-
metrien päästä. Muutama päivä sit-
ten Iltalehti ehdotti pääkirjoitukses-
saan, että äänestäjille maksettaisiin
kulukorvaus. Voiko olla törkeämpää
ajatusta. Haloo.

MW: Rohkenen siltikin epäillä, onko
huolenne demokratiasta ja äänes-
tysprosentista aito?

SW: Eipä tuohon voi oikein sanoa,
onko huoli aito vai ei. Kyllä minä olen
ministerinä huolissani äänestyspro-
sentista.

MW: Poliitikon vastaus.

SW: Mieltikääpä eurovaalien äänes-
tysprosenttia (31,4%). Koko Suomi
käytännössä nukkuu EU-asioissa,
mikä on edesauttanut sitä, että
Suomi käyttäytyy EU:ssa, kuin sen
maantieteellinen sijainti olisi jossain
Sveitsin tietämillä.

Matias Kallio

P-klubin Vuosijuhlat 2008 - hajanaisia huomioita

Onpa hyvä alku illalle, mietin harhaillessani mukulakivetyllä Vanha Raatihuoneen pihalla ja etsiskelen oikeaa ovea. Puhelinsoitto lippu-upseerille tuo kuitenkin avun epätietoiselle fuksille. Tuntia ennen vuosijuhlien alkua juhlasalissa on jo täysi draivi päällä ja viimehetken valmistelut meneillään. Lippuairueen ominaisuudessa pyörin juhlapaikalla hyvissä ajoin, tunnollinen fuksi kun olen.

Harjoitusten lomassa saan kiihkeän puhelinneuvottelun päätteeksi opastettua (kiitos loistavan paikallistuntumukseni) myös avecini Raatihuoneelle. Tiemme käy Siniseen saliin, jossa cocktail-tilaisuus onkin jo alkamassa.

Kypsään 33.vuoden ikään ehtineelle P-Klubille kannetaan toinen toistaan hienompia ja omaperäisempiä lahjoja. Idearikkaudesta huolimatta pullo miestä väkevämpää näyttää kuuluvan lahjakääröjen vakiovarusteisiin. Mietin, mihin tuo kaikki viina lopulta päätyykään. Joka tapauksessa ainakin P-Klubin ehkäisy- ja hygienia-asiat sekä toimiston viihtyvyys on turvattu taas ainakin vuodeksi eteenpäin.

Pikkuhiljaa saunaksi muuttuvassa huoneessa yritän tähyillä muita lajitovereita (lue: poliittisen historian fukseja), mutta turhaan. Valtio-opineiden joukosta kuitenkin fuksejakin löytyy, joten en sentään olekaan fuksien yksinäinen lipunkantaja juhlavieraiden joukossa.

Ennakko-odotuksista poiketen verbaaliakrobatiaa ei tänä vuonna ainakaan juhlapuheen osalta nähdä. Juhlapuhujaksi on vaalitaiston uuvuttaman Timo Soinin tilalle hälytetty Annika Lapintie. Hän tunnustautuu oikeustieteilijäksi, joka saa vastapäätäni istuvan oikeustieteen opiskelijan hymyilemään oudon voitonriemuisesti. Itse puheesta ei kovin paljon jää jälkipolville kerrottavaa. Virkamiesmäisellä asiallisuudel-

Hyvähenkiset juhlat - jälleen kerran

la Lapintie selvittää mm. huolensa rypälease-sopimuksen hyväksymättä jättämisen vaikutuksista Oy Suomi Ab:n brändiin.

Tunnelma saa aimo annoksen lisää sähköä kun on wapaan sanan aika. Professori Soikkanen saa iloisen juhlakansan hetkeksi vakavana pyörittelemään päätään. Hän lausuu varoituksen sanansa laitosneuvostojen ja sitä myötä yliopiston demokration vaarantumisesta, jos kaavailut rakennemuutokset toteutuvat. Vielä seuraavina päivinäkin muistan loppusanat: tehkää nyt jumalauta jotain! Soikkasen puheenvuoro sai tunteet pintaan itse kullakin ja nähtiinpä salissa melko kiivasta väittelyäkin sekä yhden henkilön poistaminen puhujapöytästä. Hetken aikaa tuntui kuin olisin tehnyt aikamatkan 70-luvun kiihkeisiin vuosiin!

Jatkoille siirryttäessä saan kokea juhla juoman vaikutukset lähimuistini, eikä omien vaatekappaleiden löytäminen yhtäkkiä olekaan mikään itsestäänselvyys. Muistelen vanhaa viisautta: se nyt on vaan tyhmää jouda liikaa, vai miten se nyt oli....

Lahjaviinaksien kohtalo sen sijaan

alkaa jatkoilla selvitä (toisin kuin pääni), kun eräs noheva klubilainen tarjoaa kierroksen "löytämästään" viinapullosta.

Oikeustieteilijät eivät jätä minua rauhaan jatkoillakaan, vaan kiihkeän debatin päätteeksi tuntemattomaksi jäänyt naisihminen paaluttaa poliittisen historian "hippiaineiden" kategoriaan. Otan tämän kohteliaisuutena.

Jossain vaiheessa aamuyötä kongi kumahtaa ja päätän lähteä kotiin. Nyt puhun vain omasta puolestani, sillä juhlakansaa sotkulla edelleen riittää. P-Klubin monissa liemissä kypsytetty turnauskestävyys ei osoita muiden osalta hyytymisen merkkejä.

Seuraavina päivinä saan kuulla ja nähdä (kiitos FB:n) miten hauskaa silliksellä olisikaan ollut. Lohdutaudun ajatuksella, että minulla vuosijuhlia on kuitenkin enemmän edessä kuin takana, joten tilaisuuksia osallistua silliksen riemuihin vielä tulee.

Mikko Lappalainen

Haussa innokkaita aktiiveja - P-klubin syyskokous 4.11.

Toimiston ovella oli tungosta muutamaa minuuttia ennen syyskokouksen alkamista tiistaina 4. marraskuuta. Uteliaita riitti kurkkimaan, josko tyrkkylistaan olisi vielä viime hetkellä ilmestynyt uusia nimiä.

Viideltä nuija kopahti Turkusalin pöytään ja vuoden 2008 syyskokous oli avattu. Esityslista hyväksyttiin siitäkin huolimatta, että sen mukaan kokouksessa valittaisiin hallituksen jäsenet vuodelle 2008, ja samalle vuodelle hyväksyttäisiin myös TOSU ja talousarvio. Vuosi vaihdettiin seuraavaan, kun terävä hallituksen jäsen **Turtiainen** huomautti lapsuksesta.

Toimintasuunnitelman läpikäynti sujui poikkeuksellisenkin jouhevasti. Kohta *Alumnitoiminta* muuttui muotoon *Työelämä ja Alumnitoiminta* ja uutena kohtana mukaan tuli *Kansainvälisyys*. Lisäksi toimintasuunnitelmaan lisättiin jäsen **Niskalan** esityksestä uusi kohta *Hyvinvointi*. Sen mukaan mukaan hallituksen tulee jatkossa valita keskuudestaan hyvinvointivastaava, joka huolehtii muun muassa yhdistyksen toimijoiden hyvinvoinnista ja tasa-arvoisuudesta sekä tuo esille alkoholitonta vaihtoehtoa ja korostaa tapahtumien avoimuutta kaikille jäsenille.

Tiukan puheenjohtajatentin jälkeen vallan avaimet siirtyivät **Lauri Lahoniitille**. Kilpailua puheenjohtajan paikasta ei tällä kertaa nähty. Puheenjohtajakokelas muisteli vielä kevään alumnipäivässä kuvailleensa itseään kyyhkyksi, mutta kertoi nyt olevansa kovaa vauhtia muuttumassa haukaksi. Huomionarvoista on lisäksi, että tuleva puheenjohtaja erehtyi haastattelun aikana lupaamaan saunansa P-klubin käyttöön myös ensi vuodeksi.

Varapuheenjohtajaa valittaessa päädyttiin ensimmäiseen äänestykseen. Vastakkain olivat tämän vuoden tutor **Matias Kallio** ja jo toista vuotta tutorina toiminut **Jussi Lammassaari**. Useiden kannan-

tuspuheenvuorojen jälkeen tasaisen oloinen kisa päättyi Lammassaaren valintaan äänimäärin 41-22. Tyhjää äänesti kaksi.

Sihteeriksi valittiin vuoden 2008 kulttuuri- ja ISHA -vastaava **Emma Mäkelä**. Tyttö lupasi keittää toimistolla kahvia jatkossakin. Tämän vakuudeksi hän muistutti jo heti ensimmäisen hallitusvuotensa alussa lahjoittaneensa toimistolle asianmukaisen purkin kahvinpurujen säilyttämistä varten.

Taloudenhoitajan paikalle valittiin **Mikael Marisa**, jonka vakuuttavasti esitettyjä tavoitteita ensi vuodelle ovat muun muassa P-klubin julkistalouden kasvattaminen ja kustannustehokkuuden lisääminen. Talous on ilmeisen hyvissä käsissä, sillä ehdokas kertoi ennenkin pyörilleensä isoja rahoja.

Poliittisen historian koulutuspo liittiseksi vastaavaksi valittiin **Milla Ikonen** ja valtio-opin kopoksi **Saku Lehtinen**. Lehtinen peräänkuulutti haastattelun aikana muun muassa lisää luentokursseja.

Juhlavastaavan vastuullisen tehtävän saivat kantaakseen ensimmäisen vuoden opiskelijat **Nuppu Ervasti** ja **Piritta Mäkeläinen**. Jäsenistö tenttasi tulevia festiksiä P-klubin salaisen vappuboolireseptin

P-klubin Hallitus vuodelle 2009

Puheenjohtaja: Lauri Lahoniitty
Walpon päätoimittaja: Samuli Maxenius
Varapuheenjohtaja: Jussi Lammassaari
Sihteerit: Emma Mäkelä
Taloudenhoitaja: Mikael Marisa
Valtio-opin kopo: Saku Lehtinen
Poliittisen historian kopo: Milla Ikonen
Viiden kiintiö:
Joni Kajander
Tuulia Merivuori
Lauri Miikkulainen
Tiina Muinonen
Jari Mäkinen

säilyttämisestä. Tytöt lupasivat auiliesti tarjota jatkossakin sitä ainoaa oikeaa P-klubin sinistä boolia.

Walpon päätoimittajaksi valittiin ilman kilpailua **Samuli Maxenius**. Tuleva päätoimittaja joutunee ensi kesänä astumaan valtion palvelukseen, mutta tämän varalle on jo tiedossa korvaaja syksyksi.

Viiden kiintiöön oli kuusi hyvää ehdokasta. Haastattelun aikana testattiin jopa kielitaitoa ja Jari pääsikin kertomaan nimensä ranskaksi. Kannatuspuheenvuoroja kuultiin useita, ja kaikkien iloksi jäsen **Ojalehto** piti jälleen rohkaisevan ja hyvää mieltä tuovan kannatuspuheenvuoronsa kaikille ehdokkaille. Kiintiöön valittiin lopulta hyvin tasaisin äänin **Jari Mäkinen** (53), **Tuulia Merivuori** (52), **Joni Kajander** (47), **Lauri Miikkulainen** (47) ja **Tiina Muinonen** (41 ääntä).

Pastasalaatin voimin kokoustajat jaksoivat aina kello 22.30 asti, jolloin nuija kopahti ilmoittaen kokouksen päättyneeksi. Tulevan puheenjohtajan suosituksesta kokousväki siirtyi jatkoille Proffan kellariin. Poikkeus perinteestä perusteltiin sillä, että Bremerissä tulee pilkku aivan liian aikaisin.

Leila Uotila

Annika Lapintie keräsi kiitosta mainiolla juhlapuheellaan

Toisen kunniamaininnan sai Paavo Lähteenmäki

Julma Walpuri -palkinon sai Olli Hakala

Silliksellä klubilaisia viihdyttivät korkeatasoiset esiintyjät

P-klubin kunniamaininnalla muistettiin Mira Ojalehtoa

P-Klubin hallitus vuodelle 2009

Pikkujoulusitseillä kuultiin pitkästä ajasta Mika Peltolan sanoittama P-klubi, viina ja villit sitsit -kappale

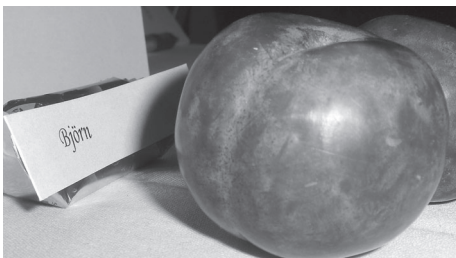
Kävelevä Seksiskandaali Kostajais-hölkällä

Pikkujoulupukki tarjosi kilteille klubilaisille karkkeja

Matias Kallion ja Jari Mäkisen sanoittama Meidän P-klubi -kappale sai loistavan vastaanoton

Vuosijuhlien kunnia-vieraaksi oli saapunut klubin kuuluisin luumu-allergikko Björn

Klubin perinteisen väittely-mestaruuden vei Milla Ikonen. Kiitokset järjestelyistä vastanneille kulttuuri-vastaaville.

Fuksin syksy – oikealta vasemmalle ja takaisin

Joskus sitä kuvitteli olevansa iso, vanha ja viisas valkolakin kaunistamana. Akateemiseen maailmaan astuminen romutti luottamuksen yleisnerouteen hetkessä ja ojensi tilalle fuksin vapauden olla vähän hölmö ja tietämätön.

Ensimmäinen viikko täysin uudenlaisen elämän ympäröimänä oli orientoitumista kaikki tasot kattavana. Esittelevät luennot virtasivat vasemmasta korvasta sisään ja oikeasta ulos. Joku tieto iskostui kuitenkin päähän, sillä tiedän minne pitää mennä viisauden hampaan kolottaessa.

Tutorit tekivät parhaansa kiertäessään laumojaan ympäri kampusta ja Turkuu aamusta iltaan. Kanaemon perässä vaappumisen ansiosta löydän Jusleniaan asti, puhumattakaan P-klubin toimistosta, ruokapaikkojen parhaimmistosta tai Proffasta. Illat oli täytetty erilaisilla aktiviteeteillä ja alkoholin virkistämällä tutustumisleikeillä. Tutorit hoitivat tärkeimmän tehtävänsä loistavasti, sillä viikon jälkeen me fuksit tiesimme perinteistä perinteisimmät ja liukuhihnallisen uusia nimiä sekä kasvoja.

Vauhdikkaan viikon kohokohta oli neljäntenä päivänä järjestetyt kastajaiset. Kastajaiset sujuivat sukkahousuilla kaunistetun ulkomuotomme ja vähemmän kauniin sään yhdistelmänä mieleenpainuvasti. Ei sitä ihan joka päivä pääse maistelemaan hirsiviiniä laitokselle. Mystinen paikka X sai kasvonsa illalla, kun virallinen kastaminen tapahtui hyisessä merivedessä. Saunominen jatkui pitkälle yöhön railakkaan laulamisen merkeissä.

Kastajaisten saunakokemusta rikkaampana ykköstitseillä tunnisti jo muutamia lauluja. Sitsaaminen, tuo

Fuksien taidonnaytteitä haalaritentissä, josta kaikki selvisivät kunnialla

ruotsalainen ihme, yllätti kaikista ennakkotiedosta huolimatta. Peloteltu tiukoista säännöistä ja yksinlaulusta oli syöpynt mieleen yhdellä jos toisellakin etkojen vessajonosta päätellen.

Häämöttävä haalaritentti aiheutti pienilaatuista paniikkia nakkipassien suhteen, osalla kun passit olivat kadoksissa ja täyttämättöminä. Tentistä selvittiin ehjin nahoin. Haalarit pääsivät päälle ja olo oli vihdoin kuin oikealle p-klubilaisella.

Ensimmäisten viikkojen aikana kävi hyvin selväksi, että p-klubi ei ole vain ainejärjestö.

P-klubilaisuus on jotain, mikä kumpuaa syvältä ja säteilee ympärille. Se on yhteisö, jossa jokaisella, fuksillakin, on paikka alusta alkaen. Ei kestänyt montaa päivää

ymmärtää, miksi vanhemmat opiskelijat ovat niin ylpeitä järjestöstään. Yhtä ylpeänä liityn ylistävään kueroon.

P-klubin oivallisen asenteen ansiosta hyvin tutuksi ovat tulleet aamuun asti venyvät jatkot. Toisilla kisakunto kestää, ja toisilla on vielä vähän harjoittelemista. Joku viisaista tutoreista neuvoikin, että yliopistossa pärjää loistavasti, kunhan opiskelu heikommassa hapessa luonnistuu. Ja jos ei onnistu, niin ainahan on tarjolla alkoholiton vaihtoehto. Fuksin syksyssä opiskelu jäi sijalle kaksi, mutta koittaa ärhäkästi raivata jaetua ykköstitilaa elämän kanssa ehkä jo keväällä. Iso, vanha ja viisas ehtii olla myöhemminkin.

Veera Westerlund

Klubissa kuultua:

” Voin kertoa, et moni pääsee toimistosta alakertaan, mut harva pääsee alakerrasta tänne”

Maria S. muotoilee ylioppilasliikkeen järjestöhierarkiaa...

”En mä taida ottaa, se vois olla jotain aika hämmentävää”

Harto Hakojärvi pohdiskelee, tilatako Orgasmi-niminen drinkki

Erikokoisia juhlahuoneistoja
Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka
Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat, sauna

**Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.**

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN **UPSEERIKERHO** r.y.
tilausravintola

Vänrikinkatu 4
20500 Turku

Vaihtopenkki Espanjassa:

Elämää ja opiskelua Iberian niemimaalla

Turun yliopisto tarjoaa Espanjaan vaihtoon haluavalle kattavan valikoiman eri vaihtokohteita. Erasmus vaihdon lisäksi Espanjaan on mahdollista hakeutua opiskelemaan myös Coimbra - Groupin kautta. Hakuprosessi ja käytännön asiat hoituvat Coimbra-Groupin kautta vaihdossa olevalta pääpiirteittäin samalla tavalla kuin Erasmus opiskelijaltakin. Itse valitsin vaihtokohteeksi Luoteis-Espanjassa sijaitsevan Salamancan, jonne on mahdollista hakeutua vaihtoon juuri edellä mainitun Coimbra-Groupin kautta.

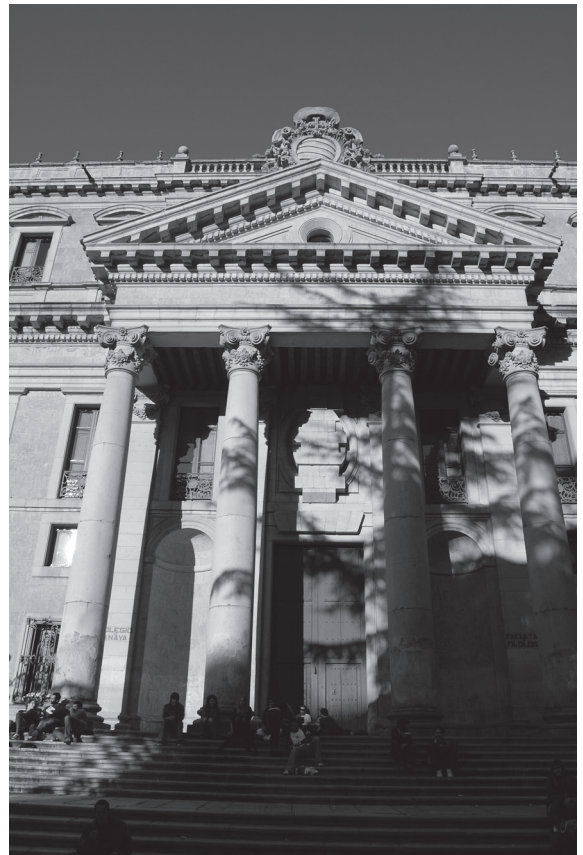
Vaihtokohteena Salamanca

Salamanca sijaitsee Kastilia ja Leonin maakunnassa, noin 200 kilometriä Madridista luoteeseen. Salamancassa on 170 000 asukasta, joten kotiutuminen paljasjalkaiselle turkulaiselle oli hyvin helppoa. Sanotaan, että Salamancassa puhutaan koko Espanjan "aidointa" ja näin ollen selkeintä espanjaa. Kielihuolien kanssa painivalle opiskelijalle tämä on helpotus: Salamancan espanjasta saa kuin saakin selvää.

Asuminen ja eläminen Salamancassa on suhteellisen halpaa. Asunnon etsiminen kannattaa hoitaa vasta paikanpäällä. Espanjassa ei tunneta asunnonvälitysfirmoja, joten asuntojen etsiminen hoituu puhelinkioskeihin ja kahviloihin jätettyjen ilmoitusten kautta. Huoneesta maksat 100-300 euroon kuukaudessa,

joka on muutama sata euroa Madridia halvempi.

Salamanca on perinteikäs opiskelijakaupunki, jonka yliopisto on perustettu vuonna 1218. Salamancan campus alue rakentuu pitkälti vanhan kaupungin alueelle. Salamancan vanha kaupunki on UNESCO:n maailmanperintökohde, joten puitteet opiskeluun ovat erittäin hienot. Paikallinen yhteiskuntatieteellinen tiedekunta sijaitsee kuitenkin kaupungin laidalla bussiaseman takana olevassa uudisrakennuksessa, joka puitteiltaan muistuttaa opiskelua Educariumin maisemissa.

Paperisotaa yliopistolla

Jos Suomessa vaihtojärjestelyt hoituivat suhteellisen mutkattomasti, niin Espanjassa tulee viimeistään seinä vastaan. Tähän byrokratian viidakkoon tarvitset mukaasi todistuksia, allekirjoituksia, kopioita kaikista papereista ja paljon kärsivällisyyttä! Helpottaa huomattavasti jos jo vaihtoon lähtiessä

Filologian tiedekunta, joka on yksi yliopiston vanhimpia

tiedostaa sen, että asiat eivät tule hoitumaan niin kuin Suomessa. Parin ensimmäisen päivän jälkeen tulee selväksi ettei mikään hoituu pohjoismaalaisella tehokkuudella.

Sellaiset asiat kuten yliopiston kirjautuminen, opiskelijakortin saaminen ja kurseille ilmoittautuminen poikkeavat huomattavasti

Suomen systeemistä. Kurssien valitsemisen jälkeen tarvitaan allekirjoituksia, suuri määrä leimoja ja täytettyjä kaavakkeita. Kun nämä kaikki on hyväksytty ja kärrätty pitkin poikin yliopiston eri kansliota niin selviää, että koko ruljanssi on aloitettava alusta, koska ensimmäisessä kansliassa oli kirjoitettu yhteen lomakkeeseen väärä nimi. Huolestuttavinta on, että jossain vaiheessa tähän kaikkeen turtuu ja alkaa tottua kumileimasimen rauhoittavaan ääneen.

Opiskelu

Kurssit ovat lähes poikkeuksetta espanjaksi, joten kielitaitoa olisi hyvä olla pohjalla edes muutaman kurssin verran. Tämä ei ole kuitenkaan pakollista, koska paikan päällä järjestetään paljon kielikursseja vaihto-opiskelijoille. Alussa on myös hyvä kysyä neuvoa, muistiinpanoja ym. paikallisilta opiskelijoilta, jotka auttavat mielellään. Tutorjärjestelmää vaihto-opiskelijoille ei yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa ole.

Opiskelu ja kurssit muistuttavat vähän Suomen lukiota. Paikalliset opiskelijat kulkevat koko yliopistoaikansa saman luokan kanssa samoilla kursseilla koulumaisen lukujärjestyksensä kanssa. Hyvä puoli on se, että luokkakoot ovat pieniä (n. 10-30 opiskelijaa), joka mahdollistaisi hyvin monimuotoisen opiskelutavan. Massaluennoilla en ole itse kertaakaan ollut. Silti valitettavan usein luennot koostuvat yksinkertaisesta muistiinpanojen laatimisesta suoraan opettajan sanelusta. Tämä on hieman tylsistyttävä tapa, ainakin alussa, jolloin luennot menevät kielimuurin takia enemmän tai vähemmän ohi.

Valtio-opin ja poliittisen historian opiskelijalle parasta antia ovat espanjalaista yhteiskuntaa käsittelevät kurssit. Kansainvälistä politiikkaa tai lähihistoriaa käsittelevät kurssit ovat usein hyvin johdantomaisia. Poliittista historiaa ei oppiaineena löydy, joten sen vuoksi olen opiskellut so-

Plaza Mayor, Salamancan sydän iltavalaistuksessa.

siologian laitoksen kautta tarjottavia kursseja. Mielenkiintoisia kursseja löytyy kuitenkin, esimerkiksi Espanjan siirtolaispolitiikan piiristä.

Kurssit ovat useimmiten luentopohjaisia, joissa painotus on esseiden kirjoituksessa. Tässä suhteessa vaihto-opiskelijoille annetaan useimmiten myönnetyksiä, koskien esimerkiksi esseiden pituutta. Töitä joutuu kuitenkin tekemään, ihan jo sen vuoksi, että kirjoitettavat työt ovat espanjaksi.

Espanja tarjoaa paljon muutakin

On muistettava, että elämä Espanjassa on paljon muutakin kuin pelkkää opiskelua. Salamancasta pääsee muutamassa tunnissa Madridiin ja noin 4-5 tunnin bussimatkan jälkeen saavuttaa jo Portugalin rannikon ja Atlantin. ”Rankan” kouluviikon jälkeen on mukavaa matkustaa rannalle rentoutumaan. Parhaita puolia matkustelussa Espanjassa on maan monimuotoisuus: etelä ja pohjoinen ovat kulttuureiltaan hyvin erilaisia ja jokaisessa maakunnassa on oma kulttuurinsa, omat tapansa ja omat perinteensä.

Yöelämä Salamancassa on hyvin vilkasta, sen takaavat yliopiston noin 40 000 opiskelijaa. Paikallisten tiedekuntien järjestämät fiestat kerää-

vät hyvin paljon ihmisiä juhlimaan kaduille ja eri puolille kaupunkia järjestettyihin tapahtumiin. Iltojen hiljaisuuteen ei vaihtoaikana tule ainakaan tottumaan.

Espanjasta puhuttaessa ei voida sivuuttaa jalkapalloa, joka on kuin uskonnon asemassa täällä. Jalkapallosta kiinnostuneille Espanja tarjoaa mahtavat puitteet pelien katsomiseen joko alakerran pubissa tai paikanpäällä stadionilla. Yliopisto tarjoaa myös monia eri liikunta- ja kulttuurimahdollisuuksia aina valokuvauskursseista kiipeilyyn.

Toimettomaksi koulun ja yöelämän rientojen välissä Espanjassa on melkein mahdotonta jäädä. Suosittelemme lämpimästi Espanjaa ja varsinkin Salamancaa vaihtokohteenä kaikille Espanjasta kiinnostuneille!

Teksti ja kuvat:
Jussi Mäkinen

Pelastavia aseita ja ammuksia

Kent: Box 1991-2008
(RCA, hinta n. 50e)

Pohjoismaiden suurin ja kaunein rock-yhtye on julkaissut koko tuotantonsa kattavan kokoelman. Kentin Box 1991-2008 sisältää kaikkiaan 133 biisiä 10:llä cd-levyllä. Albumeista kaksi ensimmäistä - Kent (1995) ja Verkligen (1996) - eivät ole ehjiä kokonaisuuksia, mutta kiivaudessaan ja nuoruuden paahtoksessaan hurmaavia. Isola (1997) ja Hagnesta Hill (1999) ovat Kentin luomiskauden huipun tuloksena sen ehdottomasti parhaimmat albumit. Bändin suurin kaupallinen menestys Vapen & Ammunition (2002) on samalla heikoin albumi; Joakim Bergin sävelkynä takaa kyllä riittävän melankoliatason, mutta levy uhkaa upota ruotsalaisen hiotun radiopopin ennalta-arvattavuuden suohon.

Sukseeta seuranneet albumit - yhtyeen takaisin tummasävyiseen kitararockiin palauttanut Du & jag döden (2005) ja aiempaa elektronisempi Tillbaka till samtiden (2007) - ovat ehjiä ja vahvoja albumikokonaisuuksia. Näiden lisäksi boksi sisältää B-sidor -kokoelmat, Hjärta & Smärta -ep:n, aiemmin julkaisemattomia biisejä ja yli satasivuisen kirjan.

Ruotsin kansallisaarten harha-askleet, englanninkieliset käännöslevyt, on onneksi jätetty pois. Ostettuani vahingossa Hagnesta Hill -albumin englanninkielisen version huomasin, miten yhtyeen maagisuus hävisi kertaheitolla kieltä vaihtamalla. Pohjoismainen sosialidemokraattinen kansankotimelankolia ei taivu englanniksi: kävely tyhjillä kaduilla laskuhumalassa kotiin ensilumen sulaessa jalkojen alla sohjoksi, kaulahiuvin unohtaminen taajaman bussipysäkille... Ei ihme, että Kentin maailmanvalloitusyritys päättyi nopeasti ja yhtye tajusi pitäytyä jatkossa ruotsinkielisessä kulttuuripiirissä.

Ruotsin kieli ei ole ollut este Suomessakaan: ymmärtääkseen sanoituksia moni suomalaisfani on tarttunut sanakirjaan ja opiskellut. Kent on onnistunut muuttamaan pakkoruotsin aiheuttaman vastenmielisyyden toista kotimaista kohtaan täysin päinvastaiseksi ja

edistänyt ruotsin kielen asemaa enemmän kuin rkp ja Svenska Kulturfondet yhteensä. Missä viipyy yhtyeen Svenska Dagen -palkinto?

Näin valtavassa boksissa kaikki materiaali ei voi olla loistavaa, eikä olekaan. Kyseessä on kuitenkin parasta ja ennen kaikkea tärkeintä musiikkia mitä on viimeisen vuosikymmenen aikana tehty.

Kauko Röyhkän sanoin: "Ihmiset tekevät isoja asioita rockmusiikin tahdissa. Joku löytää elämäkumppanin, joku harrastaa seksiä tietyn biisin soidessa, joku muistaa eron." Kent on soundtrack kaikkiin elämäntilanteisiin.

Våga vara rädd

Kuten monia muita menestyneitä bändejä, myös Kentiä on syytetty rockiin olennaisesti kuuluvan "vaarallisuuden" kadottamisesta. Vielä mitä: Kent on liian vaarallinen.

Eerikinkadun levykaupasta uudet Kent-boksit oli myyty loppuun. Myyjä selitti asiakasryntäyksen johtuvan siitä, että kokoelma oli vedetty pois Anttilan hyllyiltä kansikuvan vuoksi. Mustataustaisessa kannessa ojennettu käsi puristaa pistoolin liipasinta, piipusta nousee savua. Musta laatikko sisältää 10 cd-levyä enemmän tai vähemmän mollivoittoisia, melankolisia lauluja sen nimisiltä albumeilta kuin Vapen & Ammunition ja Du & jag döden. Lauluja, jotka sopivat kuin valettu Jokelan ja Kauhajoen kaltaisten ankeiden pikkukaupunkien räntäisille kaduille.

On täten ymmärrettävää, ettei Anttilan topten-osasto halua pelotella pelästyneitä plussakorttilaisiaan entisestään. Nyt kun vaarallinen ruotsalaisyhtye on vedetty hyllyiltä, nuoret voivat keskittyä rauhassa räiskintäpelien ja väkivaltaelokuvien ostamiseen.

Teksti ja kuva:
Olli Turtiainen

Aktiivisuuden puolesta, vastakkainasetteluja vastaan

Voi olla, että jotkut opiskelijaystävät eivät ole vielä ymmärtäneet Soihdunkantajat-nimisen ryhmän tarkoitusta ja etuja suhteessa ylioppilaskunnassa toimiviin puoluepoliittisiin ryhmiin. Tässä argumentteja asian ymmärtämiseksi.

Soihdunkantajat vaikuttaa ylioppilaskunnassa, joka tekee tärkeitä päätöksiä kaikkein lähimmin opiskelijan arkea koskettavissa asioissa. Ylioppilaskunta on Soihdunkantajien toimintakenttä, muualla sen ei ole väitettäkään toimivan. Muun muassa tämän toimintakentän rajauksen vuoksi ryhmä on aloitteellisempi ja tehokkaampi kuin monet puoluepoliittiset vastineensa.

Soihdunkantajien toimintaperiaatteita ovat aktiivisuus ja sitoutuminen asioiden hoitoon ilman yhteistyötä hiertäviä arvokeskusteluja. Eikö yliopistopoliitikan tekemisen tärkeimpinä lähtökohtina tulisi olla yhteistyökyky ja vaihtoehtojen punnitsemisen taito poliittisten ennakoitelmien luomisen sijaan?

Tehdäänkö ylioppilaskunnassa sellaisia linjavalintoja, joissa puoluepolitiikka on tarpeellista? Ymmärryksen mukaan eipä juuri. Voi olla, että puoluepoliittinen järjestäytyminen onkin aikanaan tullut ylioppilaskuntiin enemmän omien kuin ylioppilaskuntien tarpeiden vuoksi. Puoluepolitiikan voisi huoletta pitää ylioppilaskunnan ulkopuolelle, koska ylioppilaskuntaa ole järkevää viedä minkään tietyn aatteen mukaiseen suuntaan kahden vuoden jaksoissa edustajistovaalien välillä.

On totta, että poliittisten nuorisojärjestöjen vaikuttamisen kenttä on laajempi kuin Soihdunkantajien.

Kuitenkin olennaisempaa politiikassa on monesti vaikuttamisen teho ja laatu, ei toimintakentän suuruus. Soihdunkantajat tarjoaa osaaville poliittisen historian ja valtio-opin opiskelijoille paremmat mahdollisuudet päästä TYYn vastuutehtäviin kuin moni puoluepoliittinen ryhmä. Tämän todetakseen ei tarvitse kuin katsoa edustajistoon valittujen ehdokkaiden äänimääriä, valiokunnissa istuvien ihmisten taustaryhmiä tai hallituskokoonpanoja muutamalta viime vuodelta.

Moni lähtee sitoutumattomana ylioppilaskuntapolitiikkaan, koska oma poliittinen koti on vielä epäselvä, ja halu vaikuttaa on vahvempi kuin sitoutuminen juuri tiettyyn aatteeseen. Kuitenkaan sitoutumattomana ylioppilaskunnassa vaikuttaminen ei sulje pois puoluepolitiikkaan osallistumista yliopiston ulkopuolella.

TYYssä on Soihdunkantajien ohella muitakin puoluepoliittisesti sitoutumattomia ryhmiä. Itse asiassa sitoutumattomilla ryhmillä on enemmistö paikoista edustajistossa. Vaaleista toiseen sitoutumattomat ovat kasvattaneet kannatustaan ja poliittiset saaneet yhä vähemmän ääniä. Uskoisin kuitenkin ettei tämä ole kadottanut TYYn päätöksenteosta aitoa keskustelua. Ylioppilaskuntaa ovat rakentaneet ja rakentavat jatkossakin ennen kaikkea aktiiviset ja osaavat ihmiset, ja toissijaiseksi jää kuinka verkottunut kaupunkiin tai puolueiden koneistoihin toimija on.

Eeva Lehkonen

Kirjoittaja kyllä tietää kenen joukoissa seisoo

Ota kantaa!

P-klubin uusi keskustelupalsta verkkosivuilla

www.p-klubi.fi

Tiina Muinonen ja kävely

Tällä kertaa urheilusetä sai mielenkiintoisen haasteen, kun vastapäätä istui Tiina Muinonen - valtio-opin fuksi, vasta valittu hallituslainen ja kävelijä. Keskustelu poukkoili totuttuun tapaan harrastuksista harjoittelumetodeihin ja kilpailukaudesta Reima Saloseen. Valentin Konosta ei myöskään keskustelusta unohdettu. Opinkin, ettei kävelemään opita hetkessä.

Terve Tiina ja tervetuloa! Alkuun klassinen kysymys: Oletko jo tänään ehtinyt käymään lenkillä?

"En ole, vielä en ole ehtinyt."

Vai puhutko kävelemisestä mieluummin kuin lenkkeilystä?

"Kyllä mä taidan lähteä Lenkille. En kuitenkaan tee pelkästään kävelylenkkejä vaan myös juoksen. Tai sitten lähden kävelee, silleen saatan sanoa."

Mä en tiedä mikä mussa on viikana, mutta kävely harrastuksena jaksaa yhä hämmentää mua. Mikä kävelyssä viehättää?

"Kävely on erilainen ja hiukan eksoottinenkin laji. Olen pienestä pitäen harrastanut kävelyä, vaikka muitakin yleisurheilulajeja on tullut harrastettua. Kävely on kuitenkin ollut aina selkeä lajivalinta. Kaikki osaavat juosta, mutta harva osaa kävellä."

Miten ylipäätään löysit lajin pariin ja kuinka kauan olet kävellyt?

"Isän kautta. Isä on vetänyt yleisurheiluvallmennusta ja olen ollut ihan pienestä pitäen mukana radan varrella seuraamassa. Isä myös valmentaa minua."

Mistä muuten johtuu, että suomalaiset mieltävät kävelyn joka kerta Valentin Konosen ja ah niin kuuluisaan oksentamisspektaakke-

liin?

"Ehkä se nyt tässä vuosien saatossa on vähentynyt. 50 km kävely on kuitenkin todella rankkaa eli siinä helposti voi käydä kuin Konosella."

Mitä matkoja itse kävelet?

"Arvokisoissa päämatka on 20km, Kalevan kisoissa 10km, hallikisoissa 3km ja muutama 5km kilpailu tulee myös tehtyä kesässä. Pitkät matkat ovat päämatkoja, periaatteessa."

Eli tavallaan harjoittelet kahtakymppiä varten?

"Joo."

Mitä sun harjoitteluun liittyy?

"Talvikaudella harjoittelu on monipuolisempaa eli aika kaikenlaista. Teen talvella kaksi harjoitusta päivässä, joista toinen on yleensä uintia tai juoksua. Päivän toinen harjoitus keskittyy lajiharjoitteluun. Lajiharjoittelu ei välttämättä ole pelkkää kävelyä vaan esimerkiksi voimaharjoittelua tai vastaavaa."

Entä kesällä, onko harjoittelu enemmän painottunut kilpailuihin valmistautumiseen?

"Keväällä treenit kovempia, mutta määrä vähenee. Mukaan tulee enemmän lajiharjoittelua ja uinnit ja

juoksut jää pois. Kyllä se on pitkälti myös valmistautumista kilpailuihin."

Paljon sulla sitten on kilpailuita vuodessa?

"Hallikaudella on kaksi kisaa. Keväällä kisat alkavat huhtikuusta ja jatkuvat syyskuuhun. Kilpailukausi on siis aika pitkä ja kisoja mahtuu tuolle aikavälille paljon."

Puhutaan hieman tekniikasta. Miten voi kävellä väärin? Kilpailijoiden diskataan huonon suorituksen takia...

"Kävelyssä on oikeastaan kaksi sääntöä. Ensimmäinen on se, että toisen jalan pitää koskettaa aina maata ja toinen sääntö on, kun etummainen jalka koskettaa maata niin jalan pitää olla polvesta ojentunut."

Kumpi yleisempi virhe?

"Riippuu ihmisestä tietenkin. Koukupalvesta ja jalan maahan kosketamisesta on olemassa eri merkit, joten kävelijä saa kyllä tietää, minkä virheen tekee. Silloin, kun on väsynyt, tekniikka hajoaa. Vaikeaa sanoa kumpi olisi yleisempi virhe omalta kohdalta."

Paljon harjoittelussa keskitytään

tekniikkaan?

"Paljon. Käveleminen on taloudellisesti paljon parempi kuin käveleminen oikein."

Jos mä nyt haluaisin aloittaa kävelemään, miten se onnistuisi? Mihin tai kehen mun kannattaisi olla yhteydessä ja missä kävelyä pystyisi harrastamaan ohjatusti?

"Varmaan paikallisessa urheiluseurassa on kävelytoimintaa. Eli kannattaa hakeutua sinne."

Tuleeko Turusta paljon kilpakumppaneita?

"Yksi pitkäaikainen kilpakumppani oli turkulainen. Hän on nyt jo lopettanut. Eikö Reima Salonen ollut Turusta vai Raisiosta vai Taivassalosta? No kuitenkin, hän vaikuttaa täällä suunnalla. Toisen Suomen olympiaedustajan valmentaja on myös turkulainen."

Oletko itse ollut edustamassa arvokisoissa Suomea?

"Suomi-Ruotsi -otteluissa ja nuorten arvokisoissa sekä Eurooppa- ja maailman -cupissa. Jälkimmäiset ovat kävelyn osalta arvostetuimpia kisoja."

Miten olet pärjännyt?

"Ruotsi-ottelussa 3. sija ja E-cupissa 35."

Koska ovat seuraavat kisat ja mikä on seuraava tavoitteesi?

"Hallikisat ovat seuraavana. Seuraava tavoite on kuitenkin kesällä Kalevan kisoissa."

No nyt alkaa palstatila tulemaan täyteen, joten tähän loppuun voit vaikka lähettää terveisiä lukijoille.

"Kaikille p-klubilaisille: Lähetään yhdessä lenkille!"

Fact File:

nimi: Tiina Muinonen

pääaine: valtio-oppi

ikä: 27 v.

pituus: 167 cm

maksimisyke: 220

leposyke: 50

makein voitto: Kalevan kisojen

10 km voitto 2001

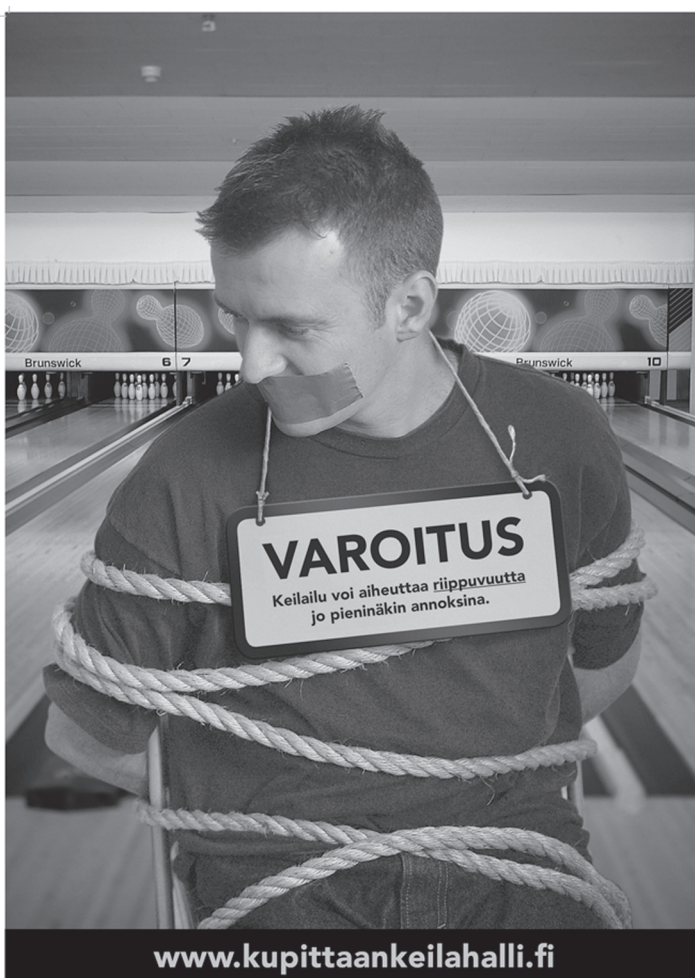
karvain tappio: johtoasemasta

hylkäys Kalevan kisoissa sata

metriä ennen maalia

muut saavutukset: hirveä läjä

Suomen mestaruuksia

Harjoitteluhalli

Työnteon harjoittelussa:

Energiaperuskirjasopimuksen sihteeristössä (ECT)

Olin kesän kolmen kuukauden harjoittelussa **Energiaperuskirjasopimuksen (ECT) sihteeristössä Brysselissä**. ECT on kansainvälinen sopimus entisten Neuvostotasavaltojen, Euroopan Unionin ja muutamien muiden valtioiden – kuten Japanin ja Australiain – välillä. Sopimus luo säännöt energiakaupalle, energian kauttakululle ja investoinneille pyrkien siten takaamaan investointeja siirtymätalouden maihin ja luotettavat energiatoimitukset tuontienergiasta riippuvaisille valtioille.

Työnkuvani oli toimia Euroopan Unionin ulkopoliittikan asiantuntijana. Raportoin sihteeristön Kauppa- ja kauttakulkutyöryhmän johtajalle kehityksistä Euroopan Unionin naapurustopolitiikassa, sekä politiikan vaikutuksista Peruskirjasopimukselle.

Opintoni ovat antaneet minulle hyvät välineet arvioida politiikan vaikutuksia akateemisiin välinein ja

järjestelmällisesti. Työ oli kuitenkin englanniksi ja teknisempi energiakaupan ja -lain sanasto uutta ja välillä haastavaa, koska minulla ei ollut aiempaa kokemusta energiakaupasta. Haasteellisuutta toi myös raporttien kirjoittaminen, taito, johon akateemisessa maailmassa kiinnitetään hyvin vähän huomiota. Yhdistelmänä haasteellinen kauppalaikiin liittyvä sisältö ja raportointitaidon oppiminen oli paitsi mielenkiintoinen ja haasteellinen, myös erittäin hyödyllinen tulevaisuuden työllistymisen kannalta.

Minut otettiin työpaikalla todella hyvin vastaan. Kysymyksiin vastailtiin mielellään, näkemyksiäni EU:n politiikasta kuunneltiin mielellään, enkä joutunut tekemään minkäänlaisia kurahommia. Pääsin hyvin työpaikan menoon mukaan pelaamalla futista ja parantaen maailmaa pelailujen jälkeen oluen ääressä. Tämä oli hyvä lisä itse työhön joka oli luon-

teelleni hieman liian tutkimuspainotteista ja työympäristölle, joka oli välillä pelottavankin hiljainen.

Koska kansainvälinen energiakauppa on yksi aikamme suurimmista poliittisista haasteista, **uskon että harjoittelusta oli huomattavasti hyötyä**. Se oli erinomainen tapa kartoittamaan pääosa maailman energiatoimijoista ja antoi mahdollisuuden osallistua kokouksiin, joissa paikalla olevat edustajat 52 jäsenvaltiosta ja Euroopan komissiosta keskustelivat energiakaupan tulevaisuudesta.

Työllistymismahdollisuudet sopimuksen sihteeristöön eivät sinänsä ole huonot. Tulen kirjoittamaan graduni energia-alasta sihteeristössä kokemani pohjalta, mutta **en usko sihteeristön palkkalistoille päätyväni**. Sihteeristön ihmiset olivat lujia ammattilaisia energialaissa, energiakaupassa tai teknisemmässä asioissa. Poliittikan tutkija voisi tässä ympäristössä tehdä lähinnä viestintähommia, enkä usko että se on minun alani. Harjoittelu Energiaperuskirjasopimukseen liittyen tulee varmasti avaamaan ovia monenlaisiin tehtäviin, esimerkiksi konsultiksi tai virkamieheksi.

Yleisestä rähjäisyydestään huolimatta **Bryssel EU-instituutioineen oli minulle erinomainen kaupunki**

harjoittelun suorittamiseen. Eurokuplassa elävän kaveripiiri koostuu pääosin aluetoimistojen, parlamentin ja komission harjoittelijoista ja avustajista, mutta harrastusten kautta joukkuekavereista löytyy jopa komissaareja, unohtamatta tietenkään kantasolututkijoita tai timanttija öljyfimojen osakkaita. Verkostoituminen tapahtuu Brysselissä astumalla ulos ovesta.

Tällä hetkellä teen toista harjoitteluani brysseliläisessä Kiinan-tutkimuksen think tankissa, **Brussels Institute of Contemporary China Studiesissa**, ennen kuin palaan Turkuun gradun äärelle. Suosittelen harjoittelua kaikille ja mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, jotta siitä on hyötyä opintoja suunnitellessa. Niitä kannattaa tehdä muutama, mieluumasti opintojen aikana, jotta on valmistuessaan valmis työmarkkinoille.

Tekstin muotoili Timo Miiluniemen kysymysten pohjalta Tuomas Nirkkonen

Kuva: Riikka Karppinen

Tässä vielä muutamia ajatuksia:

- 1) Ensimmäinen harjoittelu olisi järkevintä tehdä toisen opiskeluvuoden jälkeen. Siten se antaa ajatuksia kandia varten. Kandin jälkeen on helppo vaihtaa alaa tai hakeutua tarkemmin itselleen sopivaan tutkintoon, jos harjoittelu avaa muita kiinnostuksen kohteita.
- 2) Hakeudu harjoitteluun kaupunkiin joka on mahdollisimman tärkeä sitä alaa koskien josta olet kiinnostunut ja muista ottaa huomioon kielet, jotka haluat oppia.
- 3) Kansainväliset instituutiot maksavat harjoittelusta. Samanaikaisesti voit myös nostaa opintotukia.
- 4) Ulkomailta on huomattavasti helpompi saada harjoittelupaikkoja kuin kotimaasta, esimerkiksi Euroopan parlamentista löytyy varmasti mielenkiintoisia paikkoja nuorelle opiskelijalle.

p-klubilainen

KIITOS!

Tämän alkusoiton jälkeen soitto myös jatkuu!
Hyvää joulua ja parempaa Uutta Vuotta 2009

- Matias Ollila

UM – kenen ministeriö?

Pub 4 oli ääriään myöten täynnä, kun P-klubin kulttuurisektorin syksyn ensimmäinen keskustelutilaisuus järjestettiin lokakuun toisena tiistaina. Tilaisuuteen oli saapunut p-klubilaisten ja muiden turkulais-opiskelijoiden lisäksi kollegojamme yliopistokaupungeista ympäri maan. Eikä ihme, kun puhujina olivat UKK-arkiston johtaja **Pekka Lähteenkorva**, entinen suurlähettiläs ja valtiosihteri **Arto Mansala** sekä poliittisen historian professori **Timo Soikkanen**.

Paneelikeskustelun aihe rakentui Soikkasen elokuussa ilmestyneen teoksen ”Presidentin ministeriö II – Uudistusten, ristirii-

tojen ja menestyksen vuodet 1970-1981” ympärille. Ulkoministeriön historiasta kertovan kolmiosaisen sarjan täydentävä teos sai ilmestyessään runsaasti huomiota julkisuudessa.

Panelistit kertoivat niin mielenkiintoisia tarinoita ulkoministeriön seinien sisältä menneiltä vuosilta kuin ajatuksia päivän politiikastakin. Tarinaa olisi riittänyt runsaasti yli varatun ajan ja esitetyistä kysymyksistä päätellen yleisö olisi sitä mielellään lisää kuunnellutkin.

Suurimmalla osalla salin väkeä ilta jatkui kuitenkin rennommissa mer-

keissä ja esiintyipä yksi panelisteista vielä suorassa uutislähetyksessä illan aikana. Samaan aikaan vanha sotkuinen puutalo Sirkkalan kasarmialueella repeili jo liitoksistaan loppuunmyydyillä kollegasitseillä.

Teksti ja kuvat
Leila Uotila

Pekka Lähteenkorva

- FM
- Urho Kekkosen Arkiston johtaja

Timo Soikkanen

- VTT, Turun yliopisto 1984
- Poliittisen historian professori

Arto Mansala

- VTM, Helsingin yliopisto 1965
- Suurlähettiläs Budapestissä, Pekingissä, Moskovassa, Bonnissa ja Berliinissä
- Valtiosihteri

Ole realistisi – vaadi mahdottomia!

Turun opiskelevat vihreät
www.tovi.fi

Poliittista realismia on kuulua liittoon jo opiskeluaikana

Oma liittosi

www.sval.fi

Kissalan poikain kutsuilla

Kello on puoli seitsemän aamulla ja jyskyttelen junalla kohti Tampereetta ja poliisikoulua, esivallan vahtikoirain kenneliä. Poliisi, tuo kansalaisen salaperäinen ystävä on päättänyt järjestää avoimen yhdeksänkymmentävuotis-juhlaseminaarin kaikille kiinnostuneille. Olen nyt matkalla sinne, silkasta uteliaisuudesta sekä päivittämään mielikuvaani poliisista.

Poliisi edustaa minulle mystistä, jäyhää ja hieman pelottavaakin hahmoa, joka saapuu paikalle, kun jotakin, usein ikävää on tapahtunut. Poliisi on läsnä onnettomuuksien, pahoinpitelyjen, vakavien perheriitojen ja murhien tapahtumapaikoilla, tutkijana tai erotuomarina. Iloisissa merkeissä sujuneille lastenkutsuille virkapukuinen poliisi ei yleensä saavu. Vähän isompien lasten opiskelijabileet poliisi saattaa kyllä keskeyttää, jos meno muuttuu liian railakkaaksi.

Saavun Tampereelle ja kansalaisen epäluulo virkavaltaa kohtaan nostaa päätään. Hyppään bussiin numero kolmetoista, istun penkille ja rukoilen kaikkia mahdollisia jumalia, jotta retkeni sujuisi onnellisten tähtien alla.

Hervanta, astun ulos bussista ja näen SEN. Lain ja järjestyksen linnake kohoaa edessäni. Ei, se ei olekaan synkkä goottilaistyylinen linna, jonka tornit nousevat satojen metrien korkeuteen, vaan hieman jättimäistä kylpyhuonetta muistuttava laatikkokompleksi, jonka seinää koristaa suuri, olettaakseni muovinen esivallan miekka.

Pelonsekaisen kunnioituksen vallassa tartun ovenkahvaan. Samalla päässäni kuuluvat käskävät karjahdukset: "Freeze, you are under arrest!" "Put your hands in the air!" "Down on your knees. NOW!" Astun sisään, eikä minua raahata pimeään kellariin pampunisku-

"Poliisitiede ja -tutkimus on suhteellisen uusi tieteenala - - poliisin laajat asiakirja-aineistot tarjoavat käyttökelpoista tietoa useiden eri aihepiirien tutkimukseen."

jen saattelemana syytettynä tiesmistä, vaan näkökenttäni piirtyy kolme lentoemäntä-tyyppisiin asusteisiin pukeutunutta naisihmistä. Ystävällisesti he kehottavat

minua todistamaan henkilöllisyyteni, ja vienosti lupaavat, etteivät suorita perusteellista ruumiintarkastusta. Saan vierailijakorttini ja siirryn yläkertaan. **Ripustan takkini todella turvallisen tuntuiseen narikkaan** ja livahdan hotelli helipotuksen ovesta sisään. Pisuaarin juurella näkyvistä roiskeista huomaan, ettei poliisinkaan sihti ole aina kohdallaan. Poistun ja suuntaan kohti auditoriota. Ovella saan käteeni kansion ja siirryn paikalleni tutkailemaan sitä. Osallistujalistasta selviää, että olen yksi harvoista siviilihenkilöistä salissa. Oloni on levollinen, aivan kuin olisin poliisisaattueessa matkustava valtionpäämies. Ohjelmassa ei ole luvassa pamputusdemonstraatioita eikä poliisikoiranäytöksiä, vaan

asiapitoisia luentoja, muun muassa valtiojohtoon kohdistuvista uhkauksista, moderneista tutkimenetelmistä sekä poliisiin ja maahanmuuttajan välisestä suhteista.

Vaivihkaa silmäillen salin yleisilmettä. Viikset ja pikkutakki on suosittu yhdistelmä, mutta televisiosarjoista tuttuja nahkapaikkoja ei näy kyynärpäissä. Molemmat sukupuolet ovat tasaisesti edustettuina. Mukana on yliopistoluennoilta tuttu ilmiö: Suurin osa seminaariväestä on pakkautunut salintakaosaan. Poliisiammattikorkeakoulun rehtori, joka ei ole Poliisiopisto-elokuvista tuttu kommentaja Lassard, vaan Seppo Kolehmainen, joka lau-

suu poliisitutkimuksen seminaarin avaussanat ja ensimmäinen luennointsija astuu näyttämölle.

Erikoistutkija Tuija Hietaniemi Krp:sta kertoo mm. tutkimuksen mahdollisuuksista poliisin arkistoissa. Poliisitiede ja -tutkimus on suhteellisen uusi tieteenala ja (yhteiskuntatieteilijät huomio!) poliisin laajat asiakirja-aineistot tarjoavat käyttökelpoista tietoa useiden eri aihepiirien tutkimukseen. Hän kertoo esimerkkinä jo lakkautetun huoltopoliisin henkilörekisterin tutkijalle tarjoamista mahdollisuuksista. Tämän jälkeen puheenvuoron saa tutkija Tiina Tuulasvaara- Kaleva, joka esittelee poliisimuseon historiaa ja toimintaa, minkä jälkeen poistumme syömään.

Opiskelijaruokalassa tunnelma poikkeaa hieman Macciavellistä. Leveät hartiat, univormut ja sänkitukat ovat hallitseva osa kuvastoa ja ilmassa leijuu suuri testosteronipilvi. Ilmapiiri on sanalla sanoen viriili, minkälaisia romansseja täällä mahtaakaan syntyä ammattiinsa opiskelevien, tulevien poliisipoikien ja -tyttöjen keskuu-

dessä... Pyörin tarjottimineni poliiseja pursuavien pöytien ympärillä ja toivon hartaasti, että olisin jättänyt korvakoruni kotiin. Rohkeuteni ei riitä tekemään itseäni tykö ja viimein äkkään tyhjän pöydän, jonka turvaan riennän. Tunne on ilmeisesti molemminpuolinen, sillä saan syödä ateriani ylhäisessä yksinäisyydessä.

Luennot jatkuvat Jarkko Hynnisen valtiojohtoon kohdistuneita uhkauksia käsittelevällä, "Saatanan tapaus" -tutkielman esittelyllä. Tutkielman tutkimusai-

neisto koostuu 146 suojelupoliisin tietoon tulleesta, vuosina 1996-2005 esitetyistä, valtiojohtoon kohdistuneesta uhkauksesta. Luennosta käy ilmi, että tyypillinen uhkaaja on yli 40-vuotias, todennäköisesti rikostaustan ja epävakaa elämäntilanteen omaava suomalainen mieshenkilö. Suosituin uhkauksen kohde on pääministeri. Vaikkakin suurimman osan uhkauksista voi luokitella "voimakkaiksi mielenilmaisuuksiksi", ja vain yksi tutkimuksen uhkauksista edusti todellista uhkaa kohteelleen, joutuu poliisi luonnollisesti suhtautumaan kaikkiin esitettyihin uhkauksiin vakavasti.

Seuraavaksi dosentti Arno Tanner esittelee maahanmuuttajan ja poliisin välisiä ongelmia ja ennakkoluuloja, sekä niiden poistamiseen tähtääviä ratkaisumalleja. Suurin osa ongelmista juontuu

"poliisiammattikoulun kirjastopalvelut ja kokoelmat ovat avoimia myös ulkopuolisille tutkijoille"

hänen mukaansa maahanmuuttajan kokemuksista lähtömaassa sekä kulttuurieroista ja poliisin asenteista. Hänen mukaansa vuoropuhelua maahanmuuttajien ja poliisin välillä tulisi lisätä, sekä kasvattaa poliisin monikulttuurisuustuntemusta ja kouluttaa li-

sää maahanmuuttajataustaisia poliiseja. Tämän jälkeen Marja Lehto ulkoministeriöstä esittelee kansainvälistä terroritekoja koskevaa säännöstelyä. Seuraavaksi ohjelmassa on kahvia ja kääretorttua, mitkä jäävät allekirjoittaneelta väliin, koska hän onnistuu lukitsemaan itsensä poliisikoulun sisäpihalle tupakkapaikkaa etsiessään.

Seminaarin viimeisellä osuudella käsitellään ensimmäiseksi poliisiammattikoulun kirjastopalveluja ja kokoelmia, joiden käyttöön (huom.) myös ulkopuolisilla tutkijoilla on mahdollisuus. Seuraavaksi esitellään moderneja tutkimusmenetelmiä: Dos. Johanna Niemi kertoo telepakkokeinojen oikeussuojajärjestelmästä ja telepakkokeinojen käyttöön liittyvistä haasteista ja ongelmista mm. yksityisyydensuojan ja lupakäytäntöjen kohdalla. Vuorossa on vielä ylikonstaapeli Marko Levosen esitustietokonevirusten levittämiseen liittyvien rikosten tutkinnasta. Sittemmin seminaari onkin ohi ja siirrymme kohti poliisimuseota.

Poliisimuseossa katselen, lievästi sanottuna hämmentyneenä, buffet-pöytiä ja tarjoilijoita kuin surrealistista näkyä. Kiertelen punkkulasin ja pikkunaposteltavan kera näyttelyä, jossa kohtaan mm. mustamajain edeltäjän, juoporeen Kuopiosta. Poliisiammattikorkeakoulun naistutkijat pitävät minulle ystävällisesti seuraa hetken aikaa, jonka jälkeen poistun mansesterin iltaan. Bussimatka rautatieasemalle sujuu vuoden poliisin seurassa, joka ei tittelistään huolimatta ole saanut edustusautoa ja kuljettajaa. Parin tuopillisen kyydittämänä palaan todellisuuteen, mutta junalle kävellessäni en voi välttyä epämääräiseltä tunteelta: Aivan kuin minua seurataisiin..

Poliisitutkimuksen seuraava seminaari järjestetään keväällä 2009 Turussa, joten jos olet kiinnostunut, niin mukaan vaan.

Teksti ja kuvat:
Matti Ohtonen

Jäätävä polte

Liekö kenellekään yllätys, kun velkarahalla rikastunut valtio ajautuu suoranaiseen konkurssiin velkamarkkinoiden pettäessä? Ilmeisesti joillekin se oli, nimittäin islantilaisille itselleen.

Minkälainen maa Islanti oikeastaan on? Tiedämmekö me mitään tuosta turskan ja laittoman valaanpyynnin luvatusista maasta?

Islannin talous on aina maailmansodasta asti riippunut pitkälti kalastuksesta. Joskus tätä himoa märkään lihaan on hämmästely ja paheksuttu maailmalla varsinkin silloin, kun viattomat valasparkamme ovat joutuneet häikäilemättömien valaanpyytäjien tähtäimiin. Kansainvälisistä sopimuksista ja kielloista huolimatta meremme rasvaisia ystäviä on pyydystetty ”tieteellisen tutkimuksen” tarpeisiin. Liittyminen Euroopan talousalueeseen vuonna 1992 mahdollisti huikean taloudellisen kasvun ja aiheutti maassa velkarahabuumin, jonka turvin islantilaiset ryntäsivät maailmalle ostamaan yrityksiä. On vaikeaa välttää tässä kohtaa vertausta Islannin

”löytäneisiin” ja asuttaneisiin pohjoisten maiden pakanoihin, jotka kykenivät ketterillä aluksillaan rantautumaan varsin huomaamatta Euroopan rannikoille ja ryöstelemään, raiskaamaan ja tuhoamaan rannikkoseutujen kyliä. Vaikka eihän mainituilla asioilla oikeasti ole mitään yhteistä.

Välittömien taloudellisten vaihtelujen lisäksi Islannin maine kansainvälisillä markkinoilla on ainakin toistaiseksi kärsinyt kovan takaiskun. Uusia investointeja on vähään aikaan turha odottaa ja kotimaisilla yrityksillä on vaikeuksia tehdä kauppaa ulkomailla. Islannin kruunu on tällä hetkellä lähes arvonoton valuutta.

Mutta entäs ihmiset? Ulkomalaiset ovat paenneet uppoavalta saarelta joukoittain ja jättäneet paikalliset kituuttelemaan vähenevien työpaikkojen ja laskevien palkkojen kanssa. Monet ovat epäuskoisina seuranneet sivusta, kun yritys toisensa jälkeen on ajautunut konkurssiin. Pahiten kärsivät pankit, jotka olivat lainarahan turvin hankkineet

omistuksia ympäri maailmaa. Jotkut saattoivat tilanteesta hyötyäkin, sillä marraskuun alussa kävi ilmi, että esimerkiksi Kaupthing oli ennen kaatumistaan mitätöinyt työntekijöidensä lainoja, joista suurimmat olivat tietysti johtoportaalla.

Jokaisen kriisin kohdalla tulee väistämättä eteen vaihe, jolloin etsitään sopivaa syntipukkia. Islannin tapauksessa tosin myös syyllisten löytäminen on suhteellisen vaivatonta. Holtittomat sijoittajat vastuuttomine valvoineen saattoivat aikaan historian pahimman rahanajan taloudellisen romahduksen. Kansalaiset tuskin kuitenkaan tulevat vaatimaan itseään ja naapureitaan vastuuseen tapahtumista, onhan paljon helpompaa sysätä vastuu niille, joille se tässä tapauksessa oikeastaan kuuluu. Taistellessaan kyvyttömiä hallitsijoitaan vastaan on kurjistunut kansa ottanut aseikseen jo niin tomaatit kuin kananmunatkin.

Pääministeri on onnistunut taivuttelemaan sekä IMF:n että muut pohjoismaat antamaan tukea islannin

haavoittuneelle kansantaloudelle. 2,5 miljardia euroa saattaa vaikuttaa tavallisen opiskelijan silmiin pikurahalta, mutta islantilainen ostaa sillä koko vuoden turskat. Toisin kuin pohjoismaiden sinisilmäisen solidarisuuden osoituksena lupaamalla tukipaketilla, on IMF:n tuella varsin tiukkojakin ehtoja. Maan talouden joutuminen kansainvälisen holhouksen alaiseksi ei varmasti nosta yhdenkään saarelaisen itsetuntoa, mutta autiomaahan eksyneenä jopa vihollisleiri on tervetullut näky.

Nihilisti vois tässä vaiheessa todeta pahan saavan palkkansa, tai "sitä korjaa mitä kylvää" tai jonkun muun yhtä mauttomista ja turhista fatalistin keittokirjan lopukaneeteista. Talouskriisi saatta kuitenkin olla islantilaisille siunaus, vaikkakin kovin hämäävässä valepuvussa. Islantilaiset ovat nimittäin nyt valmiita hyväksymään jäsenyyden EU:ssa, ja samalla he voisivat ottaa käyttöönsä Euron. Yhteisvaluutta on tuonut eurooppalaisille markkinoille sellaista vakautta, josta siihen kuulumattomat voivat vain uneksia.

Paras aika vieraillla missä tahnassa maassa on silloin, kun sen oma valuutta on heikoimmillaan. Tämä pätee nyt Islantiin. Valaanpäitä matkamuistokseen hamuava turisti voi saada aikaan elämänsä kaupan tarjoamalla sikäläiselle jonkunpojalle tai jonkuntyttärelle pari kourallista arvokasta ulkolaista pätäkkää. Mutta vaikka se taloudellisen kehityksen mukanaantuoma hohto ja kimallus onkin jo pitkälti poistunut Reykjavikin katukuvasta ja islantilaisten huoleton optimismi maansa rahoitustarkkailjoiden lausuntojen suhteen korvautunut epäuskoisella kyynisyydellä, tarjoaa Atlantin keskiselänteellä makaava laavasaari edelleen varsin kiehtovia elämyksiä. Jäätiköt ja kuumat lähteet kun ovat ikuisia... vai kuinka?

Teksti

Lauri Lahoniity

Kuva:

Andreas Tille

**Sidotaan
nopeasti ja edullisesti**

**Pro gradut ym.
päätötyöt**

Kopiopalvelu!

Pahvivalmiste

Hämeentie 24, 20540 Turku
02-232 8879

Ma - Pe klo 8.00 – 15.30

**REILU JUOMINEN
EDISTÄÄ
HENGITYSTÄ**

Räventola
PROFFAN
K E L L A R I

REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

Tee työtä, jolla on tarkoitus.

Oikeuden ja tasa-arvon puolella
yliopistolla ja yhteiskunnassa

www.vs-vanu.fi

org.utu.fi/tyyala/avanti

Turun yliopiston kokoomusopiskelijat
AKN ry

Kiinnostaako OIKEA poliittinen toiminta? Tule mukaan kokoomusopiskelijoihin!!

"Akateemiset Kansalliset Nuoret ry on Turun yliopiston ylioppilaskunnan poliittinen alayhdistys sekä Kokoomuksen opiskelijaliitto Tuhatkunnan toiseksi suurin jäsenyhdistys noin sadalla jäsenellään."

Tarjoamme jäsenillemme:

- mahdollisuuden vaikuttaa ajankohtaisiin opiskelijakysymyksiin
- koulutusta järjestötoimintaan
- verkostoitumismahdollisuuksia
- mukavaa yhdessäoloa, mutta myös asiaa

Lisätietoja: Juuso Rönholm AKN ry Pj
0440880023
jeronn@utu.fi

www.AKN.fi